

EBA/GL/2021/10

15 september 2021

Riktlinjer

för stresstester av
insättningsgarantisystem enligt direktiv
2014/49/EU (riktlinjer för stresstester av
insättningsgarantisystem) (reviderade)

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna och finansinstituterna med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna.
2. I riktlinjerna fastställs Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen bör tillämpas inom ett särskilt område. De behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om de följer eller tänker följa dessa reviderade riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 14.02.2022. Om ingen sådan anmälan inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats med hänvisningen "EBA/GL/2021/10". Anmälningar ska inges av personer med befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att publiceras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. I dessa riktlinjer specificeras vilka principer som insättningsgarantisystemet minst ska följa vid stresstesterna och vad stresstesterna minst ska innehålla enligt artikel 4.10 i direktiv 2014/49/EU (direktivet om insättningsgarantisystem)².
6. Stresstesterna syftar till att hjälpa de utsedda myndigheterna och insättningsgarantisystemen att öka motståndskraften hos insättningsgarantisystemen i Europeiska unionen genom att fastställa en minsta nivå i fråga om konsekvens, kvalitet och jämförbarhet av stresstester av insättningsgarantisystem.
7. Insättningsgarantisystemens motståndskraft kan definieras som insättningsgarantisystemens förmåga att utföra de uppgifter som de anförtros i enlighet med direktiven 2014/49/EU och 2014/59/EU³. Denna definition omfattar alla uppgifter som ett insättningsgarantisystem har fått i uppdrag att utföra enligt nationell lagstiftning, inbegripet återbetalning från insättningsgarantisystem (artiklarna 8.1 och 11.1 i direktivet om insättningsgarantisystem), återbetalning från insättningsgarantisystem med gränsöverskridande samarbete (artikel 14 i direktivet om insättningsgarantisystem), bidrag till resolution (artikel 109 i direktivet om återhämtning och resolution av banker), bidrag till förhindrande av fallissemang (artikel 11.3 i direktivet om insättningsgarantisystem) och bidrag till insolvensförfaranden (artikel 11.6 i direktivet om insättningsgarantisystem). Insättningsgarantisystemens motståndskraft kan bedömas med användning av de stresstester som anges i riktlinjerna.

Tillämpningsområde

8. Dessa riktlinjer ska tillämpas på insättningsgarantisystem som utför stresstester på sina system i enlighet med artikel 4.10 i direktiv 2014/49/EU.
9. Om de utsedda myndigheterna förvaltar ett insättningsgarantisystem bör de tillämpa dessa riktlinjer då stresstester utförs på insättningsgarantisystemen. Om insättningsgarantisystemet förvaltas av en privat enhet bör de utsedda myndigheterna säkerställa att dessa riktlinjer tillämpas inom sådana insättningsgarantisystem.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

Adressater

10. Dessa riktlinjer vänder sig till de behöriga myndigheter som avses i artikel 4.2 iv i förordning (EU) nr 1093/2010.
11. Dessa riktlinjer vänder sig även till de behöriga myndigheter som avses i artikel 4.2 i, 4.2 iii och 4.2 v i förordning (EU) nr 1093/2010, i den utsträckning deras deltagande krävs som säkerhetsnät för att säkerställa att stresstester på insättningsgarantisystem genomförs på ett tillfredsställande sätt.

Definitioner

12. Om inte annat anges har de termer som används och definieras i direktiv 2014/49/EU samma betydelse i riktlinjerna. Dessutom gäller följande definitioner i dessa riktlinjer:

Övningar	avser de olika åtgärder som ett insättningsgarantisystem vidtar för att genomföra ett stresstest.
Kärntester	avser de stresstester som bedömer insättningsgarantisystemets förmåga att utföra de olika funktioner som ingår i insättningsgarantisystemets rättsliga mandat.
Stresstestcykel	avser den tidsperiod som inte överstiger 3 år, under vilken ett insättningsgarantisystem genomför minst en gång vart och ett av de stresstester som definieras som kärntester.
Rapporteringscykel	avser tidsintervallet (fastställt av EBA) mellan slutförandet och den officiella inlämningen av två rapporteringsmallar i bilaga 1 från ett insättningsgarantisystem till EBA.
Antaganden	avser den information och de parametrar som är förutbestämda för genomförandet av ett stresstest av insättningsgarantisystemet.
Interna deltagare	avser de testdeltagare som direkt bidrar till att testet uppnås och som är anställda av eller underentreprenörer till insättningsgarantisystemet. De kan också vara en del av en annan offentlig myndighet som har anförtratts insättningsgarantisystemets funktioner enligt direktivet om insättningsgarantisystem och direktivet om återhämtning och resolution av banker.

Interna observatörer	avser de testobservatörer som deltar för att övervaka slutförandet av testet och ge synpunkter på testets olika faser. De är anställda av eller underentreprenörer till insättningsgarantisystemet. De kan också vara en del av en annan offentlig myndighet som har anförtratts insättningsgarantisystemets funktioner enligt direktivet om insättningsgarantisystem och direktivet om återhämtning och resolution av banker.
Externa deltagare	avser testdeltagare som direkt bidrar till att testet uppnås. De är inte anställda av eller underentreprenörer till insättningsgarantisystemet och har inte anförtratts de funktioner som insättningsgarantisystemet tillhandahåller genom direktivet om insättningsgarantisystem och direktivet om återhämtning och resolution av banker. De kan vara en del av (bland annat) anslutna kreditinstitut, relevanta offentliga myndigheter eller externa tillhandahållare av insättningsgarantisystem.
Externa observatörer	avser de berörda parter som deltar för att övervaka slutförandet av testet och lämna synpunkter på de olika faserna i testet. De är inte anställda av eller underentreprenörer till insättningsgarantisystemet och har inte anförtratts de funktioner som insättningsgarantisystemet tillhandahåller genom direktivet om insättningsgarantisystem och direktivet om återhämtning och resolution av banker. De kan vara en del av (bland annat) anslutna kreditinstitut, relevanta offentliga myndigheter eller externa tillhandahållare av insättningsgarantisystem.
En enda kund-visningsfil (nedan kallad SCV-fil)	avser en fil som innehåller den information som behövs om den enskilda insättaren för att förbereda en återbetalning genom ett insättningsgarantisystem, inbegripet varje insättares sammanlagda kvalificerade insättningar.

3. Genomförande

Ikraftträdande

13. Riktlinjerna gäller från och med den 15 september 2021.

Upphävande

14. Riktlinjerna EBA/GL/2016/04 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 15 september 2021.

4. Riktlinjer för stresstester av insättningsgarantisystem

Riktlinje 1: Syften med stresstester av insättningsgarantisystem

1.1 Stresstester av insättningsgarantisystem bör bidra till att gradvis öka motståndskraften hos det europeiska systemet av insättningsgarantisystem, genom att

- (i) bedöma insättningsgarantisystemens motståndskraft genom att testa insättningssystemens förmåga att utföra de uppgifter som ålagts dem i enlighet med direktiven 2014/49/EU och 2014/59/EU, inbegripet i samarbete med andra insättningssystem i Europeiska unionen,
- (ii) fastställa vilka aspekter av ett insättningsgarantisystem som behöver förbättras eller redan har förbättrats jämfört med tidigare tester, och
- (iii) frambringa resultat som gör det möjligt att jämföra och expertgranska dem.

Riktlinje 2: Metod för stresstester av insättningsgarantisystem

2.1 För att säkerställa en övergripande strategi bör stresstester planeras över ett medellångt perspektiv. Varje stresstestövning bör följa ett antal viktiga steg, vilket beskrivs i underavsnitt 2.

2.2 För att garantera efterlevnad med artikel 4.11 i direktiv 2014/49/EU bör utsedda myndigheter säkerställa att insättningsgarantisystem erhåller och använder endast den information som krävs för att genomföra testerna av deras system för att utföra dessa stresstester, och informationen får inte lagras längre än vad som är nödvändigt för det syftet. För att garantera efterlevnad med artikel 4.9 i ovannämnda direktiv och i synnerhet om testet omfattar behandling av data som tillhör insättares konton bör utsedda myndigheter säkerställa att insättningsgarantisystemen skyddar konfidentiella uppgifter, behandlar data som tillhör insättares konton i enlighet med direktiv 95/46/EG⁴ och skyddar dessa data fullt ut, bland annat genom att tillämpa anonymiseringsmetoder på lämpligt sätt.

Planering av stresstester

2.3 Över en period på högst 3 år bör insättningsgarantisystemen utarbeta ett stresstestprogram som inkluderar övningar som omfattar alla kärntester som definieras i riktlinje 3. Under alla

⁴Ersatt av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

omständigheter är en stresstestcykel slutförd när alla kärntester har utförts minst en gång (sedan riktlinjernas verkställighet eller antagandet av den senaste cykeln).

- 2.4 Programmet bör fastställa den uppskattade tidsramen för planerade övningar och bestämma det planerade tillämpningsområdet för varje övning vad gäller format och antaganden. Programmet kan antingen omfatta en eller flera stresstestcykler.
- 2.5 Programmet bör aktualiseras med jämna mellanrum med beaktande av resultaten från tidigare stresstester (t.ex. resultat som framhäver behovet av en grundligare bedömning), faktiska ingripanden i insättningsgarantisystem eller lagstiftningens utveckling (t.ex. kortare tidsfrister för återbetalningar).
- 2.6 I sådana fall där ett verkligt ingripande skedde under stresstestcykeln som möjliggjorde för ett insättningsgarantisystem att bedöma motståndskraften relaterat till vissa eller alla kärntester och/eller indikatorer under programmet, bör insättningsgarantisystemet överväga att ändra programmet för att beakta att det verklighetsbaserade testet kommer att ersätta det ursprungligen planerade testet. I dylika fall kan insättningsgarantisystemet fokusera på rapportering och korrigerande åtgärder i stället för att genomföra alla viktiga steg som beskrivs nedan.

Viktiga steg i en stresstestövning

- 2.7 Insättningsgarantisystemen bör slutföra följande faser när de genomför en stresstestövning.

Planeringsfas

- 2.8 Insättningsgarantisystemen bör, bland sin interna personal, tillsätta en styrgrupp eller en styransvarig (nedan kallad *styrgrupp*) som ansvarar för att planera och koordinera de olika uppgifter som ingår i en stresstestövning. I detta syfte avses med intern personal den personal som är anställd av eller underleverantör till insättningsgarantisystemet och personal från en annan offentlig myndighet som anförtrotts de funktioner som insättningsgarantisystemet tillhandahåller genom direktivet om insättningsgarantisystem och direktivet om återhämtning och resolution av banker. Utan att ingå i styrgruppen kan externa deltagare och observatörer delta i stresstesternas olika faser. Den verkställande ledningen bör säkerställa att styrgruppen får all nödvändig information och fullt stöd från insättningsgarantisystemets övriga personal.
- 2.9 Före varje övning bör styrgruppen fastställa tidsramen för att utföra testet och fastställa vilka interna och/eller externa deltagare och observatörer som är inblandade.
- 2.10 På grundval av stresstestprogrammet bör styrgruppen i närmare detalj fastställa testets fokus, format, indikatorer som ska mätas och antaganden som utgör underlag för övningen (t.ex. belopp för att finansiera insättningsgarantisystemens ingripande, nivå för utbetalningar vid likvidation eller kreditinstitut som ska omfattas av kvalitetskontroller för SCV-filer).

- 2.11 Insättningsgarantisystemen kan använda antaganden från tidigare fall av ingripanden och bedöma hur insättningsgarantisystemen presterade. De kan också simulera hur deras system skulle reagera under de aktuella förhållandena om systemet konfronterades med en liknande situation.
- 2.12 Insättningsgarantisystem bör tillsätta de nödvändiga resurserna för testet vad gäller stödpersonal, budget och infrastruktur. Medan övningen pågår bör det granskas kontinuerligt huruvida dessa medel är tillräckliga.
- 2.13 Insättningsgarantisystem bör vidta åtgärder för att säkerställa objektiviteten vid definitionen av antaganden för stresstestet, testets utförande och utarbetandet av opartiska slutsatser. Insättningsgarantisystem uppmanas att rapportera om sådana arrangemang i rapporteringsmallen. Sådana åtgärder bör dokumenteras av systemet, samtidigt som man säkerställer att objektivitetskraven tillämpas på alla testdeltagare och observatörer och i alla steg. I samband med dessa åtgärder bör insättningsgarantisystemen tydligt avgränsa styrgruppen från övriga deltagare och observatörer som också deltar i övningen inom insättningsgarantisystemen. Insättningsgarantisystem bör också rapportera om faktorer som insättningsgarantisystemen beaktade när de vidtog sådana arrangemang, såsom insättningsgarantisystemets särskilda struktur/styrning, kostnader, intressekonflikter, mervärde, nationella bestämmelser om tystnadsplikt och tillsyn av insättningsgarantisystem.
- 2.14 De arrangemangen kan ge möjligheter för externa observatörer att delta i processen. Observatörerna kan vara de utsedda myndigheterna, såvida de inte själva förvaltar systemen, andra offentliga myndigheter, konsultfirmor eller andra insättningsgarantisystem. Observatörerna bör försöka kontrollera att processen leds på ett objektiva sätt och, i tveksamma fall, uttrycka sin oro till styrgruppen. Observatörerna bör ha tillgång till relevant information som rör alla steg i processen. All information som delas i detta sammanhang bör omfattas av stränga sekretesskrav. Kravet att upprätta separation eller alternativt involvera observatörer bör anses vara uppfyllt med avseende på testerna av SCV-filer.
- 2.15 Styrgruppen bör kontakta de interna och externa deltagarna och observatörer som kommer att vara inblandade i de olika övningsstegen och säkerställa ömsesidig förståelse för vilken roll alla som deltar i testet förväntas spela.

Genomförandefas

- 2.16 Då övningen genomförs bör styrgruppen begära och inhämta den information som behövs av testdeltagarna för att bedöma resultatet av insättningsgarantisystemen med avseende på de testområden och indikatorer som avses i riktlinjerna 3 och 4.
- 2.17 Övningar kan genomföras i olika format, inbegripet rollspel där interna och externa deltagare simulerar de åtgärder de skulle vidta och de beslut de skulle fatta i ett visst kärntest enligt definitionen i riktlinje 3, alternativt utbyten i back office (t.ex. där styrgruppen begär SCV-filer av ett institut och bedömer informationens riktighet). Insättningsgarantisystem bör rapportera

om vilken typ av format som valts för varje övning i rapporteringsmallen, med hjälp av följande kategorier:

- Skrivbordsbaserade översyner, som omfattar översyner (av kvaliteten) av befintliga förfaranden och arrangemang, till exempel för att beskriva och gå igenom processerna för en (fiktiv) utbetalningshändelse från början till slut för att bedöma ett antal områden.
- Inspektioner på plats, till exempel besök hos insättningsgarantisystem eller deras tjänsteleverantörer hos kreditinstitut för att bedöma kvaliteten på deras SCV-filer. Dessa besök kan utföras och specificeras genom den tillämpliga nationella ramen.
- Simuleringar, till exempel en end-to-end-simulering av ett visst kärntest, eller simuleringar av delar av processen, såsom överföring av en betalningsinstruktionsfil från hemstatens till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem eller överföring av ett belopp av förhandsfinansiering, och utnyttjande av en kreditram.
- Verkliga fall som inträffade under stresstestcykeln och som möjliggjorde en bedömning av insättningsgarantisystemens kapacitet som ingår i dessa riktlinjer.
- Och andra typer av övningar, som endast ska användas när testet inte passar in i någon av ovanstående kategorier och bör förklaras av insättningsgarantisystemet vid rapportering.

2.18 I genomförandefasen är deltagarna avskilda från styrgruppen och bör företräda de myndigheter, enheter eller till och med interna avdelningar, inbegripet inom insättningsgarantisystemen, som skulle behöva vidta de åtgärder eller fatta de beslut eller tillhandahålla den information som krävs i en verklig situation. Detta kan omfatta interna deltagare (till exempel den interna avdelning som ansvarar för finansieringsfrågor inom insättningsgarantisystemet) eller externa deltagare (till exempel resolutionsmyndigheter som efter samråd med insättningsgarantisystemet skulle fastställa dess bidrag till resolutionen).

Fas för rapportering och korrigerande åtgärder

2.19 Styrgruppen bör behandla och tolka resultaten från testerna i syfte att göra en objektiv bedömning av insättningsgarantisystemets motståndskraft i fullgörandet av dess rättsliga funktioner.

2.20 Styrgruppen bör konsekvent föra register över resultaten över en längre tid genom att använda en standardmall, t.ex. den mall som tagits fram av det europeiska forumet för insättningsgarantigivare (European Forum of Deposit Insurers). Insättningsgarantisystemen bör rapportera resultaten från stresstester till behöriga myndigheter minst en gång om året.

2.21 Stresstester bör utgöra en del av en fortlöpande förbättringsprocess. I enlighet med detta bör insättningsgarantisystemen vidta korrigerande åtgärder om svagheter i ett insättningsgarantisystem identifieras i samband med ett stresstest. Om svagheter som kan hänföras till kreditinstitut har identifierats, t.ex. brister i kvaliteten hos SCV-filer, bör insättningsgarantisystemen vidta korrigerande åtgärder om så behövs via den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över dessa institut. Insättningsgarantisystemen bör då i efterföljande tester försöka säkerställa att svagheterna har åtgärdats.

Samarbete med relevanta administrativa myndigheter

2.22 Insättningsgarantisystemen bör informera utsedda myndigheter fullständigt då stresstester planeras och utförs, om inte insättningsgarantisystemet samtidigt är den utsedda myndigheten. Insättningsgarantisystemen bör därför överlämna sina stresstestprogram till de utsedda myndigheterna inom tre månader efter slutförandet. Detta informationsutbyte kan inleda en konstruktiv dialog och leda till en förbättring av programmet. De utsedda myndigheterna bör lämna synpunkter inom sex månader efter mottagandet av programmet som utvecklats av insättningsgarantisystemet. Alla uppdateringar av material bör omgående rapporteras till de utsedda myndigheterna.

2.23 Därefter bör insättningsgarantisystemen, när de planerar varje övning, informera de utsedda myndigheterna om testets omfattning i fråga om deltagande kreditinstitut, testformat, antaganden och all annan relevant information.

2.24 Innan insättningsgarantisystemen utför ett kärntest som anges i avsnitt 3 bör de dessutom informera de offentliga myndigheter som skulle vara inblandade i den typ av rättslig funktion som testas. Då ett återbetalningsscenario testas bör minst den "relevanta administrativa myndigheten" som fastställs i artikel 3.1 i direktiv 2014/49/EU såväl som den behöriga myndigheten som avses i artikel 2.1.17 i det direktivet informeras. Då ett resolutionsscenario testas bör den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten informeras.

2.25 Insättningsgarantisystem bör inhämta dessa myndigheters yttrande om antagandena för testet och erbjuda dem att delta i genomförandefasen. Om ett insättningsgarantisystem är avskilt från den utsedda myndigheten kan ett sådant deltagande eller ett sådant samråd anordnas via den utsedda myndigheten.

2.26 Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bör samarbeta med insättningsgarantisystemen, antingen direkt eller via utsedda myndigheter, då scenarier bestäms och tester genomförs.

2.27 Insättningsgarantisystemen bör dela med sig av resultaten från stresstesterna till de utsedda myndigheterna i form av den rapporteringsmall som anges i bilaga 1. De bör också dela med sig av resultatet av stresstesterna, i form av rapporteringsmallen eller i någon annan form, till

relevanta myndigheter⁵ på deras begäran och i enlighet med tillämpliga sekretessbestämmelser.

⁵ Inklusive (men inte begränsat till) resolutionsmyndigheter eller nationella behöriga myndigheter.

Riktlinje 3: Kärntester

3.1 För att insättningsgarantisystemen ska kunna göra en heltäckande bedömning av sin förmåga att effektivt hantera situationer med kreditinstitutfallissemang bör de utföra de kärntester som föreskrivs i detta avsnitt.

Kärntester som inbegriper insättningsgarantisystemens funktioner

3.2 Med tanke på EBA:s expertgranskning bör insättningsgarantisystemen utföra kärntester av de funktioner som de enligt lag har anförtrots (enligt direktiven 2014/49/EU och 2014/59/EU såsom de införlivats i nationell lagstiftning) under en stresstestcykel för insättningsgarantisystemen och rapportera resultaten till EBA. För dessa ändamål bör följande funktioner i insättningsgarantisystemet vara:

- Att ersätta insättare i deras medlemsstat i händelse av ett kreditinstituts insolvens enligt artikel 11.1 i direktiv 2014/49/EU ("återbetalningsfunktion").
- Att ersätta insättare vid filialer som inrättats av kreditinstitut som är auktoriserade i en annan medlemsstat i händelse av ett kreditinstituts insolvens i enlighet med artiklarna 11.1 och 14 i direktiv 2014/49/EU ("återbetalning med gränsöverskridande samarbetsfunktion"). Insättningsgarantisystemen bör utföra ett sådant kärntest endast i fall där de kan vara involverade i gränsöverskridande kompensation (som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem, värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem eller båda rollerna) i enlighet med ovan nämnda artikel 14 i direktivet om insättningsgarantisystem och tillämpliga nationella bestämmelser.
- Att finansiera resolution av kreditinstitut för att bevara kontinuerlig tillgång till insättningar enligt artikel 11.2 i direktiv 2014/49/EU och artikel 109 i direktiv 2014/59/EU ("funktion gällande bidrag till resolution").
- Att använda tillgängliga finansiella medel för alternativa åtgärder i syfte att undvika kreditinstitutfallissemang, om detta är tillåtet enligt lagen i den medlemsstat där insättningsgarantisystemet är inrättat, enligt artikel 11.3 i direktiv 2014/49/EU ("funktion för att undvika fallissemang").
- Att använda sina tillgängliga finansiella medel för att finansiera åtgärder för att bevara insättares tillgång till garanterade insättningar i samband med nationella insolvensförfaranden, om detta är tillåtet enligt lagen i den medlemsstat där insättningsgarantisystemet är inrättat, enligt artikel 11.6 i direktiv 2014/49/EU ("bidrag till insolvensförfarandefunktion").

3.3 Insättningsgarantisystemen bör dessutom utföra och rapportera resultaten av sina regelbundna SCV-filttester, som utförs regelbundet av insättningsgarantisystemet. De regelbundna SCV-filttesterna är också kärntester. Resultaten av de regelbundna SCV-filttesten

bör inte förväxlas eller sammanblandas med den bedömning av SCV-filen som görs vid genomförandet av ett kärntest för återbetalningsfunktionen. I det senare fallet bör bedömningen av SCV-filen rapporteras som en del av resultatet av detta kärntest om ersättning till insättare.

- 3.4 Om insättningsgarantisystem genomför betydande förändringar av systemen eller processerna under stresstestcykeln är insättningsgarantisystemen skyldiga att göra om vissa kärntester under den pågående stresstestcykeln – om omprovning inom denna tidsram är operativt möjlig. När ett insättningsgarantisystem till exempel ändrar sin utbetalningsmetod från en korrespondentbankmodell till elektronisk överföring, med hjälp av insättningsgarantisystemets särskilda it-plattform, förändras utbetalningsprocesserna avsevärt och för att säkerställa motståndskraften bör insättningsgarantisystemet ändra sin återbetalningsfunktion för de indikatorer som beskrivs i riktlinje 4 och som påverkas av förändringen.
- 3.5 Beroende på kärntestet kommer insättningsgarantisystem att använda de indikatorer som anges i riktlinje 4. Insättningsgarantisystemen bör rapportera resultaten från ovanstående kärntester till de utsedda myndigheterna och till EBA genom att använda rapporteringsmallen som anges i bilaga 1.
- 3.6 För varje kärntest bör insättningsgarantisystemen rapportera till EBA med hjälp av rapporteringsmallen, som högst upp till tre tester.
- 3.7 Ett kärntest bör utföras som end-to-end-tester minst en gång per stresstestcykel. Övriga iterationer av kärntestet inom samma stresstestcykel kan utföras med hjälp av en serie detaljerade tester som tillsammans omfattar alla indikatorer för detta kärntest.

Återbetalningsfunktion

- 3.8 Insättningsgarantisystemen bör testa sin förmåga att ersätta insättare enligt artikel 11.1 i direktiv 2014/49/EU. Inget insättningsgarantisystem bör avstå från att testa återbetalningsfunktionen med motiveringen att systemet har testat funktionen som förhindrar resolution eller fallissemang som beskrivs nedan, eller att alla anslutna kreditinstitut skulle omfattas av kategorin som beskrivs i punkt 3.27.
- 3.9 I ett återbetalningsscenario bör insättningsgarantisystemet simulera fallissemang av ett eller flera kreditinstitut för att bedöma om det återbetalningsbara beloppet som avses i artikel 7 i direktiv 2014/49/EU skulle vara tillgängligt inom den återbetalningsperiod som föreskrivs i artikel 8 i det direktivet.
- 3.10 När insättningsgarantisystemet testar sin förmåga att kompensera insättare bör det dessutom bedöma kvaliteten på sina interna processer för att samla in och analysera SCV-filer och samarbeta med det berörda kreditinstitutet för att vid behov begära ytterligare/korrigerande uppgifter. Dessa tester som rör SCV-filer bör inte förväxlas eller sammanblandas med de regelbundna rutinmässiga SCV-filbedömningarna.

3.11 Under den programperiod som avses i riktlinje 2 bör insättningsgarantisystemen tillämpa de indikatorer som beskrivs i riktlinje 4 och som är tillämpliga på återbetalningsfunktionen.

Återbetalning med gränsöverskridande samarbete

3.12 Om insättningsgarantisystem fyller en funktion som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem eller värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem enligt artikel 14 i direktivet, bör insättningsgarantisystemet simulera ett eller flera kreditinstituts fallissemang med en eller flera filialer i en annan medlemsstat.

3.13 Insättningsgarantisystemen bör utföra sådana tester i de roller som är tillämpliga på dem: som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem, som värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem eller i båda roller i tillämpliga fall. Ett insättningsgarantisystem bör testa sin roll som värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem om det befinner sig i en medlemsstat där minst en filial som innehas av ett kreditinstitut från en annan medlemsstat finns. Ett insättningsgarantisystem bör testa sin roll som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem om något av dess medlemsinstitut har en filial etablerad i en annan medlemsstat. Ett insättningsgarantisystem bör testa båda rollerna om båda fallen är tillämpliga. Om de nationella bestämmelserna föreskriver att ett enda insättningsgarantisystem ansvarar för att hantera gränsöverskridande kompensationsåtgärder för de andra insättningsgarantisystemens räkning i samma medlemsstat, gäller kravet på att utföra kärntester med samarbete mellan hemmedlemsstat och värdmedlemsstat endast det berörda insättningsgarantisystemet.

3.14 Insättningsgarantisystemen bör, när så är möjligt, överväga att använda en riskbaserad metod vid val av partnerländers insättningsgarantisystem för att testa en återbetalning med ett gränsöverskridande samarbetsscenario. Om insättningsgarantisystem X till exempel är hem och värd för insättningsgarantisystem Y, och endast värd för insättningsgarantisystem Z, kan insättningsgarantisystemet X, baserat på en riskbaserad metod, besluta att utföra testet i rollen som hem för insättningsgarantisystem Y och i rollen som värd för insättningsgarantisystem Z.

3.15 Under den programperiod som avses i riktlinje 2 bör insättningsgarantisystemen tillämpa de indikatorer som är specifika för återbetalningsscenarioet med hem- och värdmedlemsstatssamarbete enligt beskrivningen i riktlinje 4.

3.16 Om ett insättningsgarantisystem inte kan genomföra ett sådant kärntest på grund av att inget annat insättningsgarantisystem valt att delta som partnerinsättningsgarantisystem i samband med gränsöverskridande samarbetsövningar, bör detta anges i rapporteringsmallen som "område som inte testats" i enlighet med punkt 5.7.

Bidrag till resolution

- 3.17 Resolutionsscenarierna bör utgå från ett ingripande som rör ett anslutet kreditinstitut som är föremål för resolution i enlighet med direktiv 2014/59/EU och som behöver ett bidrag från insättningsgarantisystemet enligt artikel 109 i det direktivet.
- 3.18 Stresstester som genomförs på insättningsgarantisystem enligt resolutionsscenarier kan utföras på enskild nivå eller som del av ett mer omfattande resolutionstest som genomförs under ledning av resolutionsmyndigheter, förutsatt att den särskilda uppsättning indikatorer som beskrivs i riktlinje 4 testas respektive tillämpas.
- 3.19 Om ett stresstest på ett insättningsgarantisystem genomförs på enskild nivå enligt ett resolutionsscenario, bör insättningsgarantisystemet konsultera resolutionsmyndigheten för att utarbeta scenariot och genomföra testet, och bör begära att resolutionsmyndigheten deltar i testet. Resolutionsmyndigheter bör samarbeta med insättningsgarantisystemen och förse dem med den nödvändiga informationen, antingen direkt eller via de utsedda myndigheterna, för att utarbeta och genomföra stresstester.
- 3.20 Den antagna nivån på insättningsgarantisystemets bidrag till resolutionsfinansiering bör avpassas med hänsyn till de regler som fastställs i artiklarna 108 och 109 i direktiv 2014/59/EU och till profilen för de kreditinstitut som valts ut för testet som innefattar ett resolutionsscenario.
- 3.21 I undantagsfall och efter samråd med resolutionsmyndigheten kan ett insättningsgarantisystem avstå från att testa resolutionsscenarier förutsatt att det fastställer att inget anslutet kreditinstitut omfattas av den kategori som beskrivs i punkt 3.27.

Förhindrande av fallissemang

- 3.22 Om ett insättningsgarantisystem enligt artikel 11.3 i direktiv 2014/49/EU tillåts använda medel i syfte att undvika kreditinstitutfallissemang bör det genomföra minst två typer av tester:
- ett test som simulerar en betydande försämring av den finansiella situationen hos ett eller flera anslutna kreditinstitut, inbegripet deras kapitalposition, tillgångarnas kvalitet och likviditetsläge. I detta sammanhang bör testet bedöma huruvida insättningsgarantisystemet skulle kunna förhindra fallissemang under de förhållanden som anges i artikel 11.3 i direktiv 2014/49/EU, inbegripet genom att överväga vilken typ av alternativa åtgärder som skulle kunna genomföras, och huruvida insättningsgarantisystemet skulle ha finansieringskapaciteten för att ge det nödvändiga stödet, och
 - ett test av insättningsgarantisystemens system för riskövervakning. Om ansträngda situationer har förekommit tidigare bör insättningsgarantisystemen fastställa om övervakningssystemen har kunnat upptäcka den överhängande risken.

3.23 Insättningsgarantisystemens stresstester i samband med förhindrande av fallissemang bör utföras med hjälp av en särskild uppsättning indikatorer som beskrivs i riktlinje 4.

Bidrag till insolvensförfaranden

3.24 Centrala tester som rör insättningsgarantisystemets bidrag till insolvensförfaranden bör anta ett ingripande för att bevara insättarnas tillgång till garanterade insättningar i samband med nationella insolvensförfaranden i enlighet med artikel 11.6 i direktiv 2014/49/EU.

3.25 Insättningsgarantisystemens stresstester avseende bidrag till insolvensförfaranden bör genomföras med hjälp av en särskild uppsättning indikatorer som beskrivs i riktlinje 4.

Urval av anslutna kreditinstitut som ska ingå i kärntester

3.26 För att utföra kärntester bör ett insättningsgarantisystem välja ut ett eller flera av sina anslutna kreditinstitut som har en lämplig profil för testets planerade fokus, inbegripet typen av funktioner som ska testas, scenariots allvarlighetsgrad och komplexitet, samt dess geografiska räckvidd.

3.27 Ett insättningsgarantisystem bör välja ut ett eller flera anslutna kreditinstitut som bedöms vara relevanta för att testa bidrag till resolution. Insättningsgarantisystem bör överväga att välja ett eller flera anslutna kreditinstitut i samråd med resolutionsmyndigheterna.

Allvarlighetsgrad och komplexitet i kärntester

3.28 Insättningsgarantisystemen bör utföra kärntester utifrån olika grader av allvarlighet och komplexitet. EBA inser dock att det finns en gräns för testernas ökande komplexitet och allvarlighetsgrad och att stresstestscenarierna bör förbli realistiskt tillämpliga på insättningsgarantisystemen. Därför bör insättningsgarantisystemen med tiden tillämpa allt mer sofistikerade och allvarliga scenarier, samtidigt som man upprätthåller bedömningar av förmågan att hantera referensscenarier som realistiskt kan förväntas. Till exempel skulle ett insättningsgarantisystem till en början kunna utföra ett test för gränsöverskridande samarbete i rollen för hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem med ett annat insättningsgarantisystem som värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem. Därefter skulle insättningsgarantisystemet kunna öka testets komplexitet genom att utföra ett annat test för gränsöverskridande samarbete med två eller tre insättningsgarantisystem samtidigt i värdmedlemsstaten. Insättningsgarantisystemen kan också öka allvarlighetsgraden och komplexiteten i utformningen av stresstestövningarna, till exempel genom att välja en annan typ av test (dvs. ett insättningsgarantisystem kan till att börja med utföra en skrivbordsövning för att bedöma en viss aspekt och därefter en simulering för att bedöma denna aspekt).

3.29 Insättningsgarantisystemen bör överväga att lägga till ytterligare en nivå av komplexitet och stress till ett eller flera av kärntesterna, genom att till det valda kärntestet lägga till ett "särskilt" scenario med allvarliga problem med driftskontinuitet eller yttre omständigheter

som skulle medföra extra stress för ett insättningsgarantisystem när det gäller att utföra dess funktioner, vilket beskrivs i riktlinje 4.

- 3.30 Insättningsgarantisystemen bör rapportera om och hur de har ökat allvarlighetsgraden och komplexiteten över tid i de stresstester som genomförts av insättningsgarantisystemet (jämfört med den föregående stresstestcykeln eller, i tillämpliga fall, inom den rapporterade stresstestcykeln). Ett insättningsgarantisystem bör överväga att öka stresstestets allvarlighetsgrad och komplexitet från en stresstestcykel till en annan. Ett insättningsgarantisystem bör också överväga att öka allvarlighetsgraden och komplexiteten hos två liknande stresstester (avsedda för samma rättsliga funktion) som utförs inom samma stresstestcykel.
- 3.31 För att säkerställa historisk relevans bör insättningsgarantisystemen under hela det program som avses i riktlinje 2 testa scenarier som bedömer systemens förmåga att hantera fall med ingripanden av sådan typ och intensitet som redan har förekommit, i synnerhet under åren 2008–2012.

Riktlinje 4: Indikatorer

4.1 Stresstester bör syfta till att bedöma insättningsgarantisystemens motståndskraft genom att täcka två huvudsakliga riskområden:

- (i) Operativa risker, dvs. risker att insättningsgarantisystemet inte kan uppfylla sina skyldigheter på grund av otillräckliga eller bristfälliga interna förfaranden, otillräckliga personalresurser eller system.
- (ii) Finansieringsrisker, dvs. risker för att de finansieringskällor som anges i artikel 10 i direktiv 2014/49/EU (regelbundna avgifter, extra avgifter och alternativ finansiering) är otillräckliga för att insättningsgarantisystemen ska kunna uppfylla sina potentiella skyldigheter eller uppfylla skyldigheterna inom de tidsperioder som föreskrivs i nationell lagstiftning eller unionslagstiftning.

4.2 Stresstesterna bör omfatta olika operativa steg av ett insättningsgarantisystems ingripande, från planering före fallissemang till förberedelse inför fallissemang och genomförande av ingripandet, inbegripet återbetalning, bidrag till resolution osv. Stresstesterna bör åtminstone bedöma de indikatorer som fastställs i denna riktlinje.

4.3 Den operativa kapaciteten och finansieringskapaciteten bör testas inom ramen för de kärntester som beskrivs i riktlinje 3. Insättningsgarantisystem bör dessutom genomföra riktade övningar med ordinarie kontroller av SCV-filer från alla medlemsinstitut under en stresstestcykel.

4.4 Om ett insättningsgarantisystem beslutar att bedöma ytterligare aspekter som insättningsgarantisystemet ansåg vara relevanta för bedömning av dess kapacitet, utöver de aspekter som tas med genom indikatorerna i dessa riktlinjer, kan ett insättningsgarantisystem rapportera om resultaten av tester av dessa aspekter genom att inkludera initiativbaserade indikatorer, självutvecklade indikatorer och resultaten i rapporteringsmallen. Rapporteringsmallen kommer att innehålla ett särskilt avsnitt för rapportering om sådana indikatorer.

Operativ kapacitet

4.5 Stresstester av insättningsgarantisystem bör omfatta insättningsgarantisystemens förmåga att genomföra de förfaranden och mekanismer som ingår i ett ingripande, inbegripet tillgång till data, personalresurser och andra operativa resurser, kommunikation, betalningssystem, tidmätning och gränsöverskridande samarbete.

Tillgång till data

4.6 Testet av tillgång till data av god kvalitet om kreditinstitut, insättare och insättningar bör utföras som del i kärnan för att säkerställa att insättningsgarantisystemen är beredda att utföra sina uppgifter när som helst.

4.7 Insättningsgarantisystem bör utföra två typer av tester i samband med SCV-filerna:

- a. Bedömning av SCV-filens kvalitet i samband med ett test av insättningsgarantisystemets förmåga att kompensera insättare i händelse av ett kreditinstituts insolvens i enlighet med artikel 11.1 i direktiv 2014/49/EU ("återbetalningsfunktion").
- b. Bedömning av SCV-filens kvalitet i samband med regelbundna rutintester med åtminstone alla anslutna kreditinstitut som innehar kvalificerade insättningar.

4.8 För båda typerna av tester innehåller riktlinjerna olika uppsättningar indikatorer. Insättningsgarantisystem uppmanas att rapportera separat om de regelbundna SCV-filttesterna i rapporteringsmallen.

4.9 I princip bör alla medlemsinstitut som har kvalificerade insättningar genomgå regelbunden testning av SCV-filer. Ett insättningsgarantisystem kan välja att inte testa SCV-filer från medlemsinstitut som inte är insättare. I rapporteringsmallen bör insättningsgarantisystemen rapportera antalet unika institut som i) är medlemmar i insättningsgarantisystemet vid tidpunkten för rapporteringen, som ii) är medlemmar i insättningsgarantisystemet vid tidpunkten för varje omgång SCV-filttester, och iii) för vilka SCV-filer har testats. I tillämpliga fall bör insättningsgarantisystemen rapportera orsakerna till skillnaden mellan antalet enskilda institut som testats och antalet unika institut som är medlemmar i insättningsgarantisystemet vid tidpunkten för varje övning, till exempel på grund av att inte alla medlemsinstitut är insättare eller på grund av att det skedde en ändring av medlemskapet under SCV-filtestomgången.

4.10 Kvaliteten på ett kreditinstituts SCV-filer kan testas på grundval av ett urval som omfattar en undergrupp av insättare, förutsatt att urvalsmetoden fastställs av insättningsgarantisystemet och inte av kreditinstitutet, och förutsatt att urvalet är tillräckligt stort och diversifierat för att representera kreditinstitutets register över kvalificerade insättningar. Detta påverkar inte insättningsgarantisystemens rätt att testa fullständiga SCV-filer. Om stickprov användes bör insättningsgarantisystemen i rapporteringsmallen ange skälen till att en sådan metod använts och det genomsnittliga antalet insättare som ingår i urvalet som ett absolut tal och som en andel av alla insättare.

4.11 SCV-filernas kvalitet bör bedömas beroende på om de i händelse av fallissemang skulle kunna ge insättningsgarantisystemet all information som krävs om en insättare för att systemet ska kunna ingripa, vilket även ska omfatta insättarnas identitet, deras kontaktuppgifter, konton som innehas och beloppen på dessa konton samt kvalificerade och garanterade

insättningsbelopp. Insättningsgarantisystemen bör därför fastställa kriterier för giltiga eller ogiltiga SCV-filer (t.ex. felaktiga identifieringsuppgifter, felaktiga adressuppgifter, inkonsekventa uppgifter för samma kontoinnehavare eller mottagare, dubbla poster, etc.) och mäta andelen ogiltiga SCV-filposter i kreditinstitutets register eller, i tillämpliga fall, i urvalet.

4.12 Utöver att fastställa kriterierna för giltiga eller ogiltiga SCV-filer bör insättningsgarantisystemen överväga att utveckla en intern metod för bedömning av SCV-filer, som innehåller olika klassificeringskriterier. Rapporteringsmallen innehåller ett fält där insättningsgarantisystemet kan lämna ytterligare information om den metod som används för att bedöma SCV-filerna i avsnittet om de regelbundna SCV-filtesten. Insättningsgarantisystemen bör överväga att dela metoden med kreditinstituten för att informera dem om bedömningskriterierna och ge incitament till goda resultat. Insättningsgarantisystemen bör också överväga att informera kreditinstituten om hur väl de presterar i förhållande till genomsnittet för industrin, för att uppmuntra till ytterligare förbättringar bland dem som ligger under genomsnittet. EBA uppmanar insättningsgarantisystemen att utveckla en sådan metod och dela med sig av en sammanfattning av metoden och resultaten på hög nivå till kreditinstituten, för transparens och uppmuntran.

4.13 Vid regelbundna tester av SCV-filer kombinerar vissa insättningsgarantisystem skrivbordsgranskningar av SCV-filer med besök på plats hos kreditinstitut, vilket kräver en metod för översynerna på plats. Rapporteringsmallen kommer att innehålla ett fält där insättningsgarantisystemet kan rapportera om hur de utför regelbundna tester av SCV-filer. När insättningsgarantisystemen rapporterar till EBA bör de beskriva de viktigaste drivkrafterna för hur sådana tester utförs (genom skrivbordsgranskningar av SCV-filer och/eller besök på plats). Detta innebär hur kreditinstitut väljs ut (varje kreditinstitut årligen jämfört med riskbaserad metod), huruvida SCV-filuppgifter jämförs med/kontrolleras med ursprungliga uppgifter i kreditinstitutet (t.ex. genom inspektioner på plats), huruvida begäranden om SCV-filtester görs ad hoc eller tillkännages i förväg, kreditinstitutets grad av delaktighet i utvärderingen av kvaliteten (t.ex. genom att involvera internrevisorn), huruvida institutets externa revisor är involverad eller inte, automatiseringsmodeller för kontroll av kvaliteten på data och SCV-filer med hjälp av datamodeller och valideringspoäng, samt processen för uppföljning med kreditinstitutet om fel konstateras.

4.14 Om bristfällig kvalitet har fastställts i ett kreditinstitut bör en uppföljande kontroll genomföras inom högst 2 år för att bedöma framstegen. Insättningsgarantisystemet kan anpassa denna tvåårsperiod om det är nödvändigt med tanke på de personalresurser och andra resurser som finns tillgängliga och i stället prioritera tester i andra kreditinstitut, om dessa föranleder oro vad gäller SCV-filernas kvalitet, eller om prioriteringen baseras på insättningsgarantisystemets allmänna riskbedömning av kreditinstitut.

4.15 Om det i enlighet med nationell lagstiftning finns arrangemang för att fortlöpande öronmärka tillfälligt höga tillgodohavanden i enlighet med vad som fastställs i artikel 6.2 i direktiv 2014/49/EU eller mottagarkonton i enlighet med artikel 7.3 i det direktivet, bör dessa tillfälligt

höga tillgodohavanden inbegripas i testerna av SCV-filen. Denna föreskrift bör inte medföra någon skyldighet för insättningsgarantisystemet eller de anslutna kreditinstituten att begära information av insättare som ett resultat av testet.

4.16 För att utföra regelbundna rutintester av SCV-filer bör insättningsgarantisystemen använda följande indikatorer:

- i1: Tiden det tar för att få giltiga SCV-filer överförda, från den dag då de först begärdes av det anslutna kreditinstitutet (kvalitativ och kvantitativ).
- i2: Andel giltiga SCV-filer och andel undermåliga poster i giltiga SCV-filer (kvalitativ och kvantitativ).
- i3: Kvalitetsbedömning av de arrangemang som finns för att begära och få SCV-filer (kvalitativ).
- i4: Kvalitetsbedömning av befintliga arrangemang för analys av SCV-filer och kontakter med berörda kreditinstitut för att vid behov begära ytterligare/korrigerande uppgifter (kvalitativ).

4.17 Vid bedömning av hur lång tid det tar att få tillgång till SCV-filer (indikator i1) bör insättningsgarantisystemen, i linje med utbetalningsprocessen, fastställa tidsfristen för att ta emot SCV-filer av tillräcklig kvalitet från kreditinstitutet till insättningsgarantisystemet, så att insättarna kan ersättas inom 7 arbetsdagar. Insättningsgarantisystemen bör rapportera om denna tidsfrist i antal dagar när de rapporterar till EBA. Därefter bör insättningsgarantisystemen bedöma hur många kreditinstitut som kunde leverera SCV-filer av tillräcklig kvalitet inom den tidsfristen. När insättningsgarantisystemen rapporterar till EBA bör de rapportera om den tidsfrist som fastställts av insättningsgarantisystemet för inlämning av en giltig SCV-fil av tillräcklig kvalitet för att insättningsgarantisystemet ska kunna göra utbetalningar inom 7 arbetsdagar (eller fullgöra andra funktioner enligt direktivet om insättningsgarantisystem) som tillämpas vid regelbundna SCV-filtester.

4.18 När insättningsgarantisystemen rapporterar till EBA om indikator i1 bör de rapportera en kvalitativ poäng och följande kvantitativa aspekter:

- Minsta, genomsnittliga, maximala tid (i timmar om möjligt) för hela urvalet av kreditinstitut vars SCV-filer har testats.
- Det absoluta och relativa antalet kreditinstitut som levererade giltiga SCV-filer inom den tidsfristen.
- Och, i förekommande fall, hur många SCV-filer som begärdes vid tidigast möjliga tidpunkt då insättningsgarantisystemet skulle kunna begära SCV-filen under ett utbetalningsscenario för insättningsgarantisystemet (dvs. ad hoc), och hur många SCV-filer som begärdes genom att i förväg informera kreditinstitutet om att det skulle få in en begäran om att lämna in en SCV-fil till insättningsgarantisystemet

inom en nära framtid ("med förhandsmeddelande"), och om det fanns skillnader i tidpunkten för översändandet av SCV-filer i dessa fall.

4.19 Vid bedömning av indikator i2 bör insättningsgarantisystemen, i linje med utbetalningsprocessen och kraven i SCV-filen, fastställa när en SCV-fil är av otillräcklig kvalitet (en ogiltig SCV-fil), för att ersätta insättarna i rätt tid och på ett korrekt sätt, vilket innebär att SCV-filen avvisas av insättningsgarantisystemet och leder till en begäran till kreditinstitutet om en ny inlämning. Insättningsgarantisystemen bör också definiera begreppet "undermålig post" genom att ange när poster i SCV-filer kan anses vara "undermåliga", med tanke på att en undermålig post inte leder till att SCV-filen avvisas och inte äventyrar ersättningen till insättarna i rätt tid. Därefter bör insättningsgarantisystemen bedöma hur många kreditinstitut som kunde leverera SCV-filer av tillräcklig kvalitet, och dessutom andelen undermåliga poster för både ogiltiga SCV-filer och giltiga SCV-filer. Insättningsgarantisystemen bör vid rapportering till EBA beskriva följande aspekter:

- a. En definition av ogiltiga SCV-filer och giltiga SCV-filer.
- b. En definition av undermåliga poster som fastställts av insättningsgarantisystemet.

4.20 Vid rapportering till EBA om indikator i2 bör insättningsgarantisystemen rapportera följande aspekter:

- Antalet kreditinstitut som kunde leverera giltiga SCV-filer i en SCV-filtestomgång (i absoluta tal och den relativa andelen institut som testats).
- Den relativa andelen undermåliga poster och minsta, högsta och genomsnittliga andelar i varje SCV-filtestomgång för varje ogiltig SCV-fil och varje giltig SCV-fil.

4.21 För indikatorerna i3 och i4 skulle de "befintliga arrangemangen" bland annat kunna omfatta följande:

- Förordningar, krav, riktlinjer som ger insättningsgarantisystemen rättsliga befogenheter att erhålla SCV-filer.
- Förordningar, krav, riktlinjer och/eller datamodeller som specificerar innehållet i SCV-filerna och de (tekniska) datakraven för SCV-filerna.
- Kommunikationskanaler som används för att erhålla SCV-filer från, och utbyta information med, anslutna kreditinstitut.
- Överföringskanaler för överföring av SCV-filer mellan insättningsgarantisystem och anslutna kreditinstitut.

4.22 Kvalitetsbedömningen av befintliga arrangemang kan baseras på en skrivbordsutvärdering av sådana arrangemang eller på en simulering av hur arrangemangen fungerar i praktiken, eller på en kombination av båda. När insättningsgarantisystemen rapporterar resultaten bör de

rapportera en kvalitativ poäng och ange vilken typ av övning som gjorts för att genomföra kvalitetsbedömningen.

4.23 För att testa upptagandet av SCV-filer i samband med ett test av återbetalningsfunktionen bör insättningsgarantisystemen endast använda ovannämnda indikator i3.

i3: Kvalitetsbedömning av de arrangemang som finns för att begära och få SCV-filer (kvalitativ).

Information om problem som upptäcks i ett kreditinstitut som kan förväntas leda till att insättningsgarantisystemet måste ingripa

4.24 Insättningsgarantisystemen bör bedöma de arrangemang som finns för att i enlighet med artikel 4.10 i direktiv 2014/49/EU inhämta information om problem som upptäcks i ett kreditinstitut som kan förväntas leda till att insättningsgarantisystemet måste ingripa. I detta sammanhang bör insättningsgarantisystemen bedöma om dessa arrangemang skulle innebära att informationen finns tillgänglig i tillräckligt god tid, till exempel om behöriga myndigheter utövar sina befogenheter enligt artikel 27 i direktiv 2014/59/EU (tidigt ingripande) eller artikel 104 i direktiv 2013/36/EU⁶ (tillsynsbefogenheter), eller om behöriga myndigheter eller resolutionsmyndigheter fastställer enligt artikel 32 i direktiv 2014/59/EU att ett institut fallerar eller sannolikt kommer att fallera.

4.25 För att testa om sådan information finns tillgänglig bör insättningsgarantisystemen använda följande indikator.

i5: Kvalitet hos befintliga arrangemang för att inhämta information från behöriga myndigheter eller resolutionsmyndigheter om problem som upptäcks i ett kreditinstitut som kan leda till att insättningsgarantisystemet måste ingripa, inbegripet huruvida myndigheterna ser till att få information i tid om tidig försämring av ett instituts ekonomiska situation (kvalitativ).

4.26 I indikator i5 skulle de "befintliga arrangemangen" bland annat kunna omfatta följande:

- Nationell lagstiftning eller andra krav som säkerställer informationsutbyte och samarbete mellan insättningsgarantisystemen och de behöriga myndigheterna och/eller resolutionsmyndigheterna.
- Insättningsgarantisystemets styrningsstruktur, om insättningsgarantisystemet delar gemensamma styrningsområden med behöriga myndigheter och/eller resolutionsmyndigheter.
- Samförståndsavtal eller andra överenskommelser mellan insättningsgarantisystemet, de behöriga myndigheterna och/eller resolutionsmyndigheterna.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L176, 27.6.2013, s. 338).

- En krishandbok eller handbok mellan insättningsgarantisystemet, de behöriga myndigheterna och/eller resolutionsmyndigheterna.

4.27 Kvalitetsbedömningen av befintliga arrangemang kan göras genom simulering av samarbetet mellan de olika myndigheterna i samband med ett kärntest, genom att genomföra en genomlysning med myndigheterna (t.ex. genom att testa kommunikationskanalerna, styrnings- och beslutsprocessen och tidsramarna för informationsutbyte) eller genom en skrivbordsbaserad granskning av de faktorer som nämns i punkt 4.26. När en skrivbordsbaserad översyn genomförs bör de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna informeras om slutsatserna av denna bedömning. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna kan också delta i den skrivbordsbaserade översynen. När insättningsgarantisystemet rapporterar till EBA om indikator i5 bör de rapportera en kvalitativ poäng tillsammans med en förklaring som motiverar den kvalitativa poängen och beskriva hur testerna på detta område utfördes i den förklaringen.

Personalresurser och andra operativa resurser

4.28 Under kärntesterna bör insättningsgarantisystemen testa om de skulle ha de nödvändiga resurserna till förfogande för att hantera den plötsliga ökningen av verksamheten som ett ingripande medför i fråga om bland annat budget, personal, kontorsyta, it-utrustning och teletjänstcentraler, inbegripet genom att omfördela befintliga permanenta resurser eller tillfälligt lägga ut verksamhet på entreprenad.

4.29 Befintlig personal avser intern personal som är anställd av eller underleverantör till insättningsgarantisystemet i scenarier med oförändrade förhållanden. Det kan också omfatta personal som inte är direkt anställd av insättningsgarantisystemet, utan av en annan offentlig myndighet som anförtrots insättningsgarantisystemets funktioner enligt direktivet om insättningsgarantisystem och direktivet om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag. Befintlig budget avser insättningsgarantisystemets budget i scenarier med oförändrade förhållanden. På liknande sätt kan befintliga resurser definieras som insättningsgarantisystemets resurser i scenarier med oförändrade förhållanden.

4.30 Med extra personal avses den personal som behövs för ett ingripande av insättningsgarantisystemet utöver den befintliga personalen. Extra personal omfattar t.ex. anställda hos (externa) tjänsteleverantörer och kollegor från andra avdelningar om ett insättningsgarantisystem är en del av en annan myndighet (t.ex. behörig myndighet, resolutionsmyndighet, centralbank). Extra budget kan definieras som den budget som behövs för ett insättningsgarantisystems ingripande utöver den befintliga budgeten. Detta inbegriper avsättningar som gjorts av insättningsgarantisystemen i dess budgetar under scenarier med oförändrade förhållanden för ett potentiellt ingripande. Med extra resurser avses de resurser som behövs utöver befintliga resurser för ett ingripande av insättningsgarantisystemet. Exempel på detta är extra kontors- och it-utrustning, kontorsutrymme och/eller serverutrymme.

4.31 Den slutgiltiga bedömningen bör i detta sammanhang inte enbart grundas på en hypotetisk budgetökning, utan den bör åtminstone delvis spegla de beredskapsmekanismer som skapades under de goda tiderna (t.ex. avsättningar för att anställa personal på tillfällig basis).

4.32 Med tanke på hur viktiga informationstekniksystemen (it) är när de utför sina uppgifter bör insättningsgarantisystemen bedöma säkerheten i sina it-system. Insättningsgarantisystemen bör i synnerhet kortfattat rapportera om de viktigaste slutsatserna från de senast tillgängliga interna/externa revisionerna avseende it-säkerhetsaspekter eller it-problem som uppstått i samband med stresstestövningar (eller verkliga fall), med särskild inriktning på eventuella konstaterade brister.

4.33 För att testa personal och andra operativa resurser bör insättningsgarantisystemen använda följande indikatorer.

i6: Lämplighet av befintlig personal, budget och andra resurser som skulle vara tillgängliga i en verklig situation (kvantitativ och kvalitativ).

i7: Lämplighet av extra personal, budget och andra resurser som skulle vara tillgängliga med kort varsel om de behövs (kvantitativ och kvalitativ).

i8: Säkerhetsbedömning av de it-system som är avgörande för utförandet av de uppgifter som anförtrotts insättningsgarantisystemet (kvalitativ).

4.34 När insättningsgarantisystemen rapporterar om indikatorerna i6 och i7 bör de rapportera följande resultat.

- Kvalitativa: per kategori (personal, budget, övriga resurser), en kvalitativ poäng som visar tillräckligheten.
- Kvantitativa: i tillämpliga fall, antalet anställda (med angivande av om detta antal rapporteras per capita eller i heltidsekvivalenter) och budget- och resursunderskott för att utföra insättningsgarantisystemets uppgifter.

Kommunikation med insättare och den bredare allmänheten

4.35 Insättningssystemen bör göra en bedömning av de kommunikationsförfaranden som skulle tillämpas i ett återbetalningsscenario, genom att se över kommunikationsstrategin och resurserna.

4.36 För att testa kommunikationen med insättare och allmänheten bör insättningsgarantisystemen använda följande indikatorer.

i9: Tiden det tar att inrätta teletjänstcentraler och tillfälliga webbplatser eller webbsidor (kvalitativ och kvantitativ).

i10: Webbplatsers eller teletjänstcentralers kapacitet vad gäller antal uppkopplingar eller samtal (kvalitativ och kvantitativ).

4.37 Vid rapportering av indikator i9 bör insättningsgarantisystemen rapportera en kvalitativ poäng och lämna kvantitativ information. I det senare fallet bör insättningsgarantisystemen använda aktiveringstiden för insättningsgarantisystemet som startpunkt för att mäta tiden ($t = 0$). Insättningsgarantisystemen bör rapportera tid i timmar.

4.38 Vid bedömningen av indikator i10 bör insättningsgarantisystemen beakta antalet insättare i det eller de testade kreditinstituten och därmed antalet potentiella webbplatsbesök och samtal. Vid rapportering av indikator i10 bör insättningsgarantisystemen rapportera antalet insättare i det eller de testade kreditinstituten, rapportera en kvalitativ poäng, lämna kvantitativ information och följande kvantitativa resultat.

- För webbplatser: antalet besökare per timme.
- För teletjänstcentraler: antalet inkommande samtal som en teletjänstcentral kan hantera på en timme.

Betalningsinstrument

4.39 Insättningsgarantisystemen bör testa sin förmåga att hantera betalningar till insättare, dvs. att på ett effektivt sätt överföra beloppen som ska betalas tillbaka till insättarna.

4.40 Insättningsgarantisystemen bör därför bedöma kvaliteten på de befintliga förfarandena för insamling av betalningsuppgifter (information som krävs för att göra återbetalningen utöver vad som finns i SCV-filen), tillgängliga betalningsinstrument (t.ex. banköverföringar, checkar, förbetalda kort) och, i tillämpliga fall, deras förmåga att återbetala utländska insättare i EU och att betala i utländsk valuta. När insättningsgarantisystemen gör en kvalitativ bedömning bör de ta hänsyn till dessa faktorer och huruvida det eller de betalningsinstrument som finns tillgängliga är tillräckliga för att ersätta antalet insättare i ett kreditinstitut med ett antal insättare på minst den andra kvartilen av anslutna kreditinstitut. Det institut som väljs ut för testet bör inte omfattas av den kategori som beskrivs i punkt 3.27.

4.41 När insättningsgarantisystemen har sett över de olika tillgängliga förfarandena och instrumenten bör de kontrollera sin förmåga att tillämpa dessa förfaranden och instrument utan dröjsmål i stressituationer med ett stort antal betalningar. För att bedöma detta bör insättningsgarantisystemen tillämpa ett av följande på två allvarigare scenarier, som båda bör omfatta ett större antal betalningar än dem som omfattas av indikator i11.

- Två kreditinstituts samtidiga fallissemang: varje utvalt institut bör ha ett antal insättare som inte är mindre än den andra kvartilen av anslutna kreditinstitut. Varje utvalt institut bör inte omfattas av den kategori som beskrivs i punkt 3.27, eller

- ett kreditinstituts fallissemang med ett antal insättare som inte är mindre än den tredje kvartilen av anslutna kreditinstitut. Det valda institutet bör inte omfattas av den kategori som beskrivs i punkt 3.27.

4.42 För att testa betalningsinstrumenten bör insättningsgarantisystemen använda följande indikatorer.

i11: Översyn av tillgängliga betalningsinstrument för utbetalningsscenarier (kvalitativ och kvantitativ).

i12: Tillräcklighet vid tillämpning på ett stort antal betalningar, enligt definitionen i de allvarligare scenarierna i riktlinjerna (kvalitativ och kvantitativ).

4.43 Vid rapportering av indikator i11 bör insättningsgarantisystemen

- beakta de faktorer som beskrivs i punkt 4.41 när de gör en kvalitativ bedömning, genom att tillhandahålla både en kvalitativ poäng och en förklaring, bland annat motivera poängen och förklara det scenario som används, och
- rapportera om antalet insättare som är tillämpliga på testet av området som mäts med indikator i11 (kvantitativ).

4.44 Vid rapportering av indikator i12 bör insättningsgarantisystemen tillhandahålla en kvalitativ poäng tillsammans med en förklaring för att motivera den kvalitativa poängen (kvalitativ), vilken typ av allvarligt scenario som valts och antalet insättare som är tillämpliga på testet av området mätt med indikator i12 (kvantitativ).

Återbetalningsperiod

4.45 Insättningsgarantisystemen bör mäta tiden från fastställandet av att insättningar har blivit indisponibla till den tidpunkt då det återbetalningsbara beloppet ska finnas tillgängligt i enlighet med artikel 8.1 i direktiv 2014/49/EU och, baserat på detta, mäta varje dröjsmål jämfört med de återbetalningsperioder som beskrivs i artikel 8.2–8.5 i det berörda direktivet.

4.46 För att testa återbetalningsperioden bör insättningsgarantisystemen använda följande indikatorer:

i13: För återbetalningsscenarier: insättningsgarantisystemens förmåga att göra det återbetalningspliktiga beloppet tillgängligt inom den tillämpliga tidsfristen för återbetalning, inklusive tiden från fastställandet av indisponibla insättningar till den tidpunkt då det återbetalningspliktiga beloppet görs tillgängligt (kvalitativ och kvantitativ).

i14: För tillfälligt höga tillgodohavanden, mottagarkonton eller andra specialfall, kvalitetsbedömning av insättningsgarantisystemens interna förfaranden och resurser för att driva in och hantera fordringar från insättare (kvalitativ).

4.47 Vid rapportering av indikator i13 bör insättningsgarantisystemen rapportera följande.

- En kvalitativ poäng som anger insättningsgarantisystemens förmåga att göra det återbetalningspliktiga beloppet tillgängligt inom den tillämpliga tidsfristen för återbetalning, tillsammans med en förklaring som motiverar den kvalitativa poängen, och
- den tid som krävs för att göra det återbetalningspliktiga beloppet tillgängligt i antal arbetsdagar och den tillämpliga tidsfristen för återbetalning om det avviker från de uppgifter som lämnas i avsnittet "Allmän information" i rapporteringsmallen (kvantitativ).

4.48 För att bedöma det område som mäts med indikator i14 bör insättningsgarantisystemen testa sina interna förfaranden för återbetalning av specialfall såsom tillfälligt höga tillgodohavanden, mottagarkonton eller andra specialfall. Om sådana fall inte är öronmärkta i SCV-filer bör insättningsgarantisystemen också överväga att simulera återbetalningsprocessen och återbetalningsperioden med fiktiva fall. Insättningsgarantisystemen bör dessutom överväga att använda SCV-filer eller fiktiva uppgifter för att kvantifiera den tidsperiod under vilken dessa insättningar skulle ersättas. Denna frivilliga kvantitativa bedömning kan beräkna den tid som förflutit från fastställandet av indisponibla insättningar till den tidpunkt då det återbetalningspliktiga beloppet görs tillgängligt, genom att dra av den tid insättningsgarantisystemet behövde vänta på att insättaren eller någon annan berörd part skulle förse insättningsgarantisystemet med nödvändig information.

4.49 Om ett insättningsgarantisystem anser att andra "specialfall" än tillfälligt höga tillgodohavanden och mottagarkonton är relevanta att bedöma, kan ett insättningsgarantisystem testa sådana fall och rapportera om dem under indikator i14. Bedömningen bör inriktas på att se över insättningsgarantisystemens interna processer. Insättningsgarantisystemen kan dessutom använda fiktiva uppgifter för att kvantifiera den tidsperiod – i arbetsdagar – under vilken dessa insättningar skulle kompenseras. Andra specialfall är insättningar eller insättare som kräver större uppmärksamhet och/eller särskild behandling från insättningsgarantisystemets sida för att genomföra återbetalningen, till exempel på grund av att insättningsgarantisystemet behöver få specifik information eller för att det måste avvika från normala återbetalningsförfaranden på annat sätt. Sådana specialfall kan till exempel vara en följd av nationell lagstiftning eller särskilda egenskaper hos produkter som erbjuds av anslutna kreditinstitut. När insättningsgarantisystemen rapporterar till EBA bör de lämna ytterligare information om huruvida de har testat andra specialfall.

Gränsöverskridande samarbete (hem- och värdländer)

4.50 Om insättningsgarantisystemet fyller en funktion som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem eller värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem enligt artikel 14 i direktivet om insättningsgarantisystem bör insättningsgarantisystemen testa de system som

finns för återbetalning till insättare vid filialer som inrättats av deras anslutna kreditinstitut i andra medlemsstater.

- 4.51 Insättningsgarantisystemen bör när så är möjligt överväga att använda en riskbaserad metod när de väljer med vilket eller vilka insättningsgarantisystem som ett test för gränsöverskridande samarbete ska utföras. En riskbaserad metod innebär att insättningsgarantisystemen bedömer riskerna och sannolikheten för att behöva samarbeta med vissa partnerinsättningsgarantisystem och i vilken roll, på grundval av den information som insättningsgarantisystemet har tillgång till. Detta tillvägagångssätt kan vara lämpligare än att använda antalet gränsöverskridande filialer som enda kriterium. När insättningsgarantisystemen rapporterar till EBA bör de rapportera med vilket partnerinsättningsgarantisystem ett test har utförts och i vilken roll (hem eller värd), och förklara den riskbaserade metod som använts för att välja partners insättningsgarantisystem.
- 4.52 Hem- och värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem bör bedöma deras förmåga att kommunicera effektivt och säkert med varandra. Insättningsgarantisystemen bör därför bedöma sin förmåga att få tillgång till och utbyta de uppgifter som krävs för återbetalning. För det första bör insättningsgarantisystemen, i sin roll som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem, kontrollera att de kan ta fram öronmärkta SCV-filuppgifter och ta fram betalningsinstruktionsfiler för insättare vid filialer som inrättats av deras anslutna kreditinstitut i andra medlemsstater, efter det att hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem har hämtat sådana kreditinstituts SCV-filer.
- 4.53 Insättningsgarantisystemen bör, i rollen som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem, mäta den tid det tar att utarbeta betalningsinstruktionsfiler och överlämna dem till insättningsgarantisystemen i värdmedlemsstaterna inom de tidsfrister som fastställs i EBA-riktlinjerna om samarbetsavtal mellan insättningsgarantisystem enligt direktiv 2014/49/EU⁷.
- 4.54 Insättningsgarantisystemen bör, i sin roll som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem, lämna in (ett urval av) betalningsinstruktionsfiler till värdmedlemsstaternas insättningsgarantisystem för att testa om kommunikationskanalerna är ordentligt inrättade. Därefter bör värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem bedöma de mottagna betalningsinstruktionsfilerna för att kontrollera om filerna innehåller all nödvändig information för att göra en betalning och lämna en bekräftelse till hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem.
- 4.55 Hem- och värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem bör bedöma kanalerna för överföring av andra filer än betalningsinstruktionsfiler, såsom kommunikationsdokument och styrkande handlingar som krävs för att utföra komplexa utbetalningsärenden i båda riktningarna.
- 4.56 Insättningsgarantisystemen bör, i egenskap av värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem, bedöma sin förmåga att kommunicera med insättare vid filialer och allmänheten, särskilt genom att utforma uttalanden och information för enskilda insättare (t.ex. brev till insättare

⁷ EBA/GL/2016/02.

eller frågor och svar för personal vid teletjänstcentraler). Eftersom förmågan att kommunicera med insättare mäts i samband med kärntester av återbetalningsfunktionen (utan att förutsätta gränsöverskridande samarbete) bör bedömningen inriktas på de aspekter som är specifika för kommunikationen med utländska insättare vid filialer och allmänheten i andra medlemsstater än hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem. Eftersom värdmedlemsstatens insättningsgarantisystems inrättande av en teletjänstcentral ingår i indikatorerna i9 och i10, omfattas denna aspekt därför inte av en sådan bedömning.

4.57 Hem- och värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem bör bedöma kanalerna för överföring av medel mellan dem, till exempel genom att simulera den faktiska överföringen av (en del av) medlen till partners insättningsgarantisystem eller genom en skrivbordsbaserad översyn av de nödvändiga interna processerna. I fall där insättningsgarantisystemen under den pågående stresstestcykeln har använt en sådan överföringskanal i samband med överföringar av medel mellan insättningsgarantisystem när ett medlemsinstitut byter anslutning⁸, är en sådan bedömning av överföringskanaler frivillig.

4.58 Insättningsgarantisystemen bör inte testa sin förmåga att samarbeta över gränserna om de inte varit involverade, vare sig som hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem eller som värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem i enlighet med artikel 14 i direktivet, av något av följande skäl.

- Inget anslutet kreditinstitut har filialer i en annan medlemsstat och/eller en filial från kreditinstitut i EU är etablerad i insättningsgarantisystemets medlemsstat.
- Resolutionsplanen för alla anknutna kreditinstitut med filialer i andra medlemsstater föreskriver att resolutionsåtgärder ska vidtas eller att befogenheten att skriva ned eller konvertera tillämpliga kapitalinstrument och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 59 i direktivet om återhämtning och resolution av banker ska utövas i enlighet med det relevanta scenario som avses i artikel 10.3 i direktivet om återhämtning och resolution av banker.

4.59 Insättningsgarantisystemen bör använda följande indikatorer för att testa sin förmåga att samarbeta över gränserna:

i15: Förmågan att inhämta öronmärkt SCV-information och ta fram betalningsinstruktionsfiler om insättare i filialer som inrättats av deras anslutna kreditinstitut i andra medlemsstater (kvalitativ).

i16: Tid för att framställa betalningsinstruktionsfiler, från översändandet av SCV-filer per institution (kvalitativ och kvantitativ).

i17: Tid för överföring av betalningsinstruktionsfiler till värmyndigheter, från översändande av SCV-filer per institution (kvalitativ och kvantitativ).

⁸ I enlighet med artikel 14.3 i direktivet om insättningsgarantisystem.

- i18: Kvalitetsbedömning av överföringskanaler för filer med betalningsinstruktioner (kvalitativ).
- i19: Bedömning av och bekräftelse från värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem om att betalningsinstruktionsfiler skulle vara lämplig för återbetalning till insättare (kvalitativ).
- i20: Kvalitetsbedömning av kanaler för överföring av andra filer än betalningsinstruktionsfilen (kvalitativ).
- i21: Kvalitetsbedömning av förmågan hos värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem att på hemmedlemsstatens insättningsgarantisystems vägnar och i samarbete med hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem kommunicera med insättare vid filialer och allmänheten, särskilt genom att utforma uttalanden och information för enskilda insättare (kvalitativ).
- i22: Kvalitetsbedömning av kanaler för överföring av medel som krävs för återbetalning till insättare vid filialer av värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem (kvalitativ).
- i23: Förmågan att iaktta de tidsfrister som fastställs i riktlinjerna om samarbetsavtal mellan insättningsgarantisystem enligt direktiv 2014/49/EU (kvalitativ och kvantitativ).
- i24: Tid för överföring från hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem av de medel som krävs för återbetalning till insättare vid filialer av värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem (kvalitativ och kvantitativ).

4.60 Vid rapportering av indikatorerna i15, i16, i18, i19, i20, i21 och i22 bör insättningsgarantisystemen rapportera en kvalitativ poäng tillsammans med en motivering av den kvalitativa poängen.

4.61 Vid rapportering av indikatorerna i16 och i17 bör insättningsgarantisystemen rapportera en kvalitativ poäng, åtföljt av en motivering av den kvalitativa poängen, och tiden i timmar, med hjälp av KI:s överföring av SCV-filen som utgångspunkt ($t = 0$) (kvantitativ).

4.62 Vid rapportering av indikator i21 bör värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem fokusera på de specifika aspekter som rör kommunikationen med utländska insättare vid filialer och allmänheten i andra medlemsstater än hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem (jämfört med kommunikation med insättare från ett kreditinstitut som är beläget i samma medlemsstat som insättningsgarantisystemet i samband med ett återbetalningsscenario utan gränsöverskridande samarbete).

4.63 Vid rapportering av indikator i23 bör insättningsgarantisystemen rapportera en kvalitativ poäng tillsammans med en motivering av den kvalitativa poängen och tiden i arbetsdagar (kvantitativ).

4.64 Vid bedömningen av det område som mäts med indikator i24 bör hem- och värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem samarbeta med varandra för att fastställa tidsfristen för överföring av medel till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem. Insättningsgarantisystemen bör kvantifiera hela den tid som förflutit: detta inbegriper den tid det tar att överföra medlen från hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem till värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem och tiden för att göra medlen tillgängliga från värdmedlemsstatens insättningsgarantisystem till insättarna. Resultaten av tillämpningen av indikator i22 kan också användas för denna bedömning. Vid rapportering av indikator i24 bör insättningsgarantisystemen rapportera en kvalitativ poäng som anger om medlen överfördes inom den tidsfristen, tillsammans med en motivering av den kvalitativa poängen, och rapportera den tid – i arbetsdagar – som behövs för överföringen och den tidsfrist som gäller för testet som överenskommit med parternas insättningsgarantisystem (kvalitativ och kvantitativ).

Finansieringskapacitet

4.65 Utöver den operativa kapaciteten bör insättningsgarantisystemen testa lämpligheten och tillgången till finansieringsmedel för att uppfylla sina betalningsskyldigheter under kärntesterna.

Finansieringsmedlens tillräcklighet

4.66 För det första bör insättningsgarantisystemen bedöma om de förhandsmedel (tillgängliga finansiella medel), efterhandsbidrag och alternativa finansieringsarrangemang som finns tillgängliga för ett insättningsgarantisystems ingripande är tillräckliga för alla medlemsinstitut som sannolikt inte kommer att bli föremål för en resolutionsåtgärd enligt punkt 3.27. Denna bedömning bör baseras på det senast rapporterade beloppet av garanterade insättningar i alla medlemsinstitut vid en viss tidpunkt. Detta är en skrivbordsövning (beräkning).

4.67 Användningen av efterhandsbidrag bör ta hänsyn till de begränsningar som fastställs i artikel 10.8 i direktiv 2014/49/EU, inbegripet huruvida vissa instituts betalningar kan skjutas upp helt eller delvis på grund av att betalningarna skulle äventyra deras likviditets- eller solvenssituation.⁹ På samma sätt bör insättningsgarantisystemen överväga om de nödvändiga extra bidragen i efterhand skulle täcka det årliga taket på 0,5 procent som fastställs i den bestämmelsen. Om så inte är fallet bör de göra en explicit bedömning av huruvida de skulle kunna höja taket på 0,5 procent.

4.68 Om man förlitar sig på alternativa finansieringsarrangemang, som t.ex. lån eller krediter från offentliga eller privata tredje parter, bör detta bygga på en objektiv bedömning av element som är kända vid testets tidpunkt, som t.ex. ömsesidiga utlåningsåtaganden som följer av skriftliga samarbetsavtal, formella krediter osv.

⁹ Se den delegerade akt som ska antas av kommissionen enligt artiklarna 104.4 och 115 i direktiv 2014/59/EU.

4.69 Insättningsgarantisystemen bör använda följande indikatorer för att pröva om deras finansieringsmedel är tillräckliga.

i25: Förhandsmedlens tillräcklighet för att täcka finansieringsbehovet för de institut som deltar i insättningsgarantisystemet och som inte faller inom den kategori som beskrivs i punkt 3.27 i riktlinjerna (rapportera absolut och relativt antal institut med ett underskott och, i tillämpliga fall, minsta, högsta och genomsnittliga underskott i absoluta värden och som andel av finansieringsbehovet) (kvalitativ och kvantitativ).

i26: Huruvida efterhandsbidragen är tillräckliga för att täcka finansieringsbehovet för insättningsgarantisystemets medlemsinstitut som inte faller inom den kategori som beskrivs i punkt 3.27 i riktlinjerna och där förhandsmedlen inte var tillräckliga (rapportera absolut och relativt antal institut med underskott och, i tillämpliga fall, minsta, högsta och genomsnittliga underskott i absoluta värden och som andel av finansieringsbehovet) (kvalitativ och kvantitativ).

i27: Huruvida alternativa finansieringsarrangemang är tillräckliga för att täcka finansieringsbehovet för de institut som är medlemmar i insättningsgarantisystemet och som inte faller inom den kategori som beskrivs i punkt 3.27 i riktlinjerna och där förhandsfinansiering och efterhandsbidrag inte var tillräckliga (rapportera absolut och relativt antal institut med underskott och, i tillämpliga fall, minsta, högsta och genomsnittliga underskott i absoluta värden och som andel av finansieringsbehovet) (kvalitativ och kvantitativ).

4.70 Vid rapportering av indikatorerna i25, i26 och i27 bör insättningsgarantisystemen rapportera en kvalitativ poäng tillsammans med en motivering av den kvalitativa poängen.

Tillgång till finansiering

4.71 För det andra bör insättningsgarantisystemen bedöma styrningsramen och beslutsprocessen för att erhålla den finansiering som krävs för ett ingripande från insättningsgarantisystemet. Insättningsgarantisystemen bör också bedöma sin förmåga att få tillgång till förhandsfinansiering genom att avveckla de investerade tillgångarna inom den tidsfrist som gäller för ingripandet.

4.72 I detta sammanhang bör insättningsgarantisystemens återbetalningsscenarier beakta de belopp som faktiskt skulle finnas tillgängliga inom återbetalningsperioden. För andra interventionsscenarier bör insättningsgarantisystemen fastställa den tillämpliga perioden för bidrag till sådana ingripanden. Detta innebär för alla scenarier en bedömning av likviditeten för de investerade tillgängliga finansiella medlen och betalningsåtagandena, vilket även gäller under ett ansträngt marknads läge. Insättningsgarantisystemen bör testa likvidationen av sina tillgångar, antingen hela beloppet eller delar av tillgångarna, och rapportera om detta när de rapporterar sina stresstestresultat. Om möjligt bör insättningsgarantisystemen tillämpa

stressade marknadsvillkor. Insättningsgarantisystemen bör vid rapporteringen till EBA beskriva de antaganden/villkor som gäller för testet, t.ex. om de tillämpade stressade marknadsförhållanden eller inte, och om ja, lämna ytterligare uppgifter.

- 4.73 Insättningsgarantisystemen bör dessutom testa insamling av efterhandsbidrag och tillgång till alternativa finansieringsarrangemang, oavsett storleken på förhandsfinansieringen. För att göra denna bedömning kan insättningsgarantisystemen utföra övningar för fallissemangsimulering för ett utvalt kreditinstitut eller genomföra flera tester med olika antaganden (t.ex. separata tester för varje möjlig finansieringskälla). Det kreditinstitut som väljs för att utföra dessa övningar bör inte omfattas av den kategori som beskrivs i punkt 3.27 i riktlinjerna. Om ett insättningsgarantisystem väljer ett kreditinstitut för att bedöma både operativ kapacitet och finansieringsförmåga bör insättningsgarantisystemet säkerställa att det väljer ett kreditinstitut med ett antal insättare som inte är mindre än den andra kvartilen av anslutna kreditinstitut som inte omfattas av den kategori som beskrivs i punkt 3.27. Insättningsgarantisystemen bör på ett anonymt sätt rapportera till EBA om egenskaperna hos det kreditinstitut som valdes ut för testet.
- 4.74 Om nationell lagstiftning föreskriver en särskild ordningsföljd för användning och uttömning av tillgängliga finansiella medel, efterhandsbidrag och alternativa finansieringsarrangemang, bör tillämpliga regler beaktas vid utformningen av stresstestet.
- 4.75 Om ett insättningsgarantisystem har arrangemang för att få tillgång till alternativa finansieringsarrangemang från mer än en källa (t.ex. ett kommersiellt lån eller ett lån från staten) bör insättningsgarantisystemet testa tillgången till medel från minst en av dessa källor i en given stresstestcykel. De andra källorna till de årliga finansieringsavtalen kan bedömas av insättningsgarantisystemet under de kommande cyklerna.
- 4.76 Insättningsgarantisystemen bör bedöma tidpunkten för tillgång till finansiering från efterhandsfinansiering och alternativa finansieringsarrangemang. När insättningsgarantisystem rapporterar till EBA bör de också rapportera den tillämpliga tidsfristen för tillgång till medel som är tillämpliga för ingripandet. Insättningsgarantisystemen bör också överväga att bedöma överföringskanalerna för insamling av efterhandsbidrag och tillgång till alternativa finansieringsarrangemang, till exempel genom att simulera den faktiska överföringen av alla eller vissa medel till insättningsgarantisystemet eller genom en skrivbordsbaserad översyn av de nödvändiga interna processerna. Om de överföringskanaler som används för att samla in förhands- och efterhandsbidrag är desamma kan insättningsgarantisystemen dock testa överföringskanalerna för antingen förhands- eller efterhandsbidrag. Om förhands- eller efterhandsbidrag har samlats in inom den nuvarande stresstestcykeln behöver insättningsgarantisystemen inte testa överföringskanalerna separat och bör rapportera om erfarenheterna från verkliga fall.
- 4.77 Insättningsgarantisystemen bör använda följande indikatorer för att testa tillgången till finansiering.

i28: Kvalitativ bedömning av insättningsgarantisystemets styrningsram och beslutsprocess för att erhålla den finansiering som krävs för ett ingripande av insättningsgarantisystemet (kvalitativ).

i29: Bedömning av insättningsgarantisystemets förmåga att få tillgång till förhandsfinansiering genom att avveckla tillgångar som investerats som en del av de tillgängliga finansiella medlen inom den tidsfrist som gäller för ingripandet (kvantitativ, med stöd av kvalitativ).

i30: Bedömning av insättningsgarantisystemets förmåga att samla in efterhandsbidrag genom att samla in extraordinära bidrag inom den tidsfrist som gäller för ingripandet (kvantitativ, med stöd av kvalitativ).

i31: Bedömning av insättningsgarantisystemets förmåga att få tillgång till alternativa finansieringsarrangemang inom den tidsfrist som gäller för ingripandet (kvantitativ, med stöd av kvalitativ).

4.78 Vid rapportering av indikator i28 bör insättningsgarantisystemen rapportera en kvalitativ poäng tillsammans med en motivering av den kvalitativa poängen.

4.79 Vid rapportering av indikator i29 bör insättningsgarantisystemen rapportera en kvalitativ poäng som anger om förhandsfinansiering har använts inom den tidsfrist som gäller för ingripandet, tillsammans med en motivering av den kvalitativa poängen, och den tid som krävs för att få tillgång till förhandsfinansiering i arbetsdagar och den tidsfrist som gäller för ingripandet i arbetsdagar (kvalitativ och kvantitativ).

4.80 Vid rapportering av indikator i30 bör insättningsgarantisystemen rapportera en kvalitativ poäng betyg som anger om efterhandsbidrag har samlats in inom den tidsfrist som gäller för ingripandet, tillsammans med en motivering av den kvalitativa poängen och den tid som krävs för att samla in efterhandsbidrag i arbetsdagar och den tidsfrist som gäller för ingripandet i arbetsdagar (kvalitativ och kvantitativ).

4.81 När insättningsgarantisystemen rapporterar om indikator i31 bör de rapportera en kvalitativ poäng som anger om det fanns tillgång till alternativa finansieringsarrangemang inom den tidsfrist som gäller för ingripandet, tillsammans med en motivering av den kvalitativa poängen, den tid som krävs för att få tillgång till alternativa finansieringsarrangemang i arbetsdagar och den tidsfrist som gäller för ingripandet i arbetsdagar (kvalitativ och kvantitativ).

Förmåga att bidra till resolution, förhindra fallissemang och bidra till insolvensförfaranden

4.82 Insättningsgarantisystemen bör bedöma sin operativa kapacitet och finansieringskapacitet för att bidra till resolution och, i tillämpliga fall, använda sina tillgängliga finansiella medel för att

genomföra ingripande som rör förhindrande av fallissemang och bidrag till insolvensförfaranden enligt punkt 3.2.

4.83 Insättningsgarantisystemen bör använda de indikatorer som definieras som tillämpliga på det relevanta kärntest som utförs i enlighet med denna riktlinje. Insättningsgarantisystem som utför kärntester avseende bidrag till resolution, förhindrande av fallissemang och bidrag till insolvensförfaranden kan använda relevanta resultat och slutsatser från de indikatorer som tillämpats i ett tidigare stresstest av återbetalningsfunktionen. Dessa tidigare resultat bör härröra från ett stresstest av återbetalningsfunktionen som genomförts under den pågående stresstestcykeln (om möjligt) eller den senaste stresstestcykeln som uppnåtts av insättningsgarantisystemet. När insättningsgarantisystem använder tidigare resultat bör de överväga om det finns ett behov av att komplettera dem med ytterligare bedömningar som är specifika för att bidra till resolution, förhindrande av fallissemang eller bidrag till insolvensförfaranden.

Särskilda indikatorer

4.84 Insättningsgarantisystemen bör använda följande indikatorer för att testa sin förmåga att bidra till resolution, förhindra fallissemang och bidra till insolvensförfaranden.

i32: För bidrag till resolution, den tid det tar från resolutionsmyndighetens begäran till betalningen av bidraget (kvantitativ och kvantitativ).

i33: För förhindrande av fallissemang, (uppskattning av) den tid som förflutit för att genomföra insättningsgarantisystemets ingripande (valfritt – kvalitativ och kvantitativ).

i34: För förhindrande av fallissemang, kvalitetsbedömning av de förfaranden och resurser som insättningsgarantisystemet fastställt för att säkerställa att kostnaderna för åtgärderna inte överstiger kostnaderna för att uppfylla insättningsgarantisystemets lagstadgade eller avtalsenliga mandat i enlighet med artikel 11.3 c i direktivet om insättningsgarantisystem (kvalitativ).

i35: För förhindrande av fallissemang, kvalitetsbedömning av de förfaranden och resurser som insättningsgarantisystemet fastställt för att skärpa sin riskövervakning av kreditinstitutet och dess kontrollrättigheter i enlighet med artikel 11.3 d i direktivet om insättningsgarantisystem (kvalitativ).

i36: För förhindrande av fallissemang, kvalitetsbedömning av insättningsgarantisystemets förmåga till extraordinära bidrag i enlighet med artikel 11.5 i direktivet om insättningsgarantisystem (kvalitativ).

i37: För bidrag till insolvensförfaranden, tid som förflutit för att genomföra insättningsgarantisystemets ingripande (kvalitativ och kvantitativ).

i38: För bidrag till insolvensförfaranden: kvalitetsbedömning av de interna förfaranden och resurser som insättningsgarantisystemet fastställt för att säkerställa att de nettokostnader som bärs av insättningsgarantisystemet överstiger nettobeloppet för ersättning till insättare som omfattas i enlighet med artikel 11.6 i direktivet om insättningsgarantisystem (kvalitativ).

- 4.85 Under planeringsfasen enligt riktlinje 2 och för att bedöma det område som mäts med indikator i32 bör insättningsgarantisystemen samarbeta med resolutionsmyndigheterna för att tillsammans fastställa den tidsram inom vilken betalningen av bidraget till resolution måste göras för att resolutionsmyndigheten ska kunna genomföra resolutionsåtgärderna. Denna tidsram kan variera beroende på vilket scenario/resolutionsverktyg som används. EBA uppmuntrar dessutom insättningsgarantisystem och resolutionsmyndigheter att samarbeta vid utformningen och genomförandet av stresstester av bidrag till resolutionsscenarioer, till exempel genom att genomföra en gemensam övning. Vid rapportering av indikator i32 bör insättningsgarantisystemen rapportera en kvalitativ poäng som anger om medlen överfördes inom den tillämpliga tidsfristen, tillsammans med en motivering av den kvalitativa poängen och rapportera den tid som behövs för överföringen och den tidsfrist som gäller för testet (kvantitativ).
- 4.86 Tillämpningen av indikator i33 är frivillig. När insättningsgarantisystem beslutar att tillämpa indikator i33 bör de samarbeta med relevanta myndigheter för att fastställa den tidsram inom vilken åtgärderna bör genomföras. Insättningsgarantisystemen kan också fastställa denna tidsram om så krävs. Insättningsgarantisystemen bör ta hänsyn till eventuella tidigare erfarenheter från verkliga livet. Denna tidsram kan variera beroende på vilket scenario/vilken åtgärd som används. Följaktligen kan insättningsgarantisystemet göra en uppskattning av tiden baserat på ett av de möjliga scenarierna. Den relevanta utgångspunkten för att kvantifiera den tid som förflutit beror på den tillämpliga nationella ramen. Denna utgångspunkt kan bland annat vara en begäran från kreditinstitutet, den utsedda myndigheten eller tillsynsmyndigheten. Vid rapportering av indikator i33 bör insättningsgarantisystemen ange från vilken tidpunkt den tid som förflutit bedöms samt skälen till att denna utgångspunkt valts. Insättningsgarantisystemen bör också rapportera de viktigaste antagandena i testet.
- 4.87 Vid tillämpning av indikator i35 bör insättningsgarantisystemen överväga att involvera tillsynsmyndigheter i enlighet med artikel 11.3 d i direktivet om insättningsgarantisystem och tillämpliga nationella bestämmelser. I så fall bör insättningsgarantisystemen endast inrikta sin bedömning på de interna åtgärder de kan vidta.
- 4.88 Vid tillämpning av indikator i36 bör insättningsgarantisystemen fokusera på de specifika processer som de kan ha infört i enlighet med artikel 11.5 i direktivet om insättningsgarantisystem. Om ingen särskild process har införts bör insättningsgarantisystemen endast rapportera denna iakttagelse.
- 4.89 Vid tillämpning av indikator i37 bör insättningsgarantisystemen samarbeta med relevanta myndigheter för att fastställa den tidsram inom vilken åtgärderna bör genomföras.

Insättningsgarantisystemen kan också fastställa denna tidsram om så krävs. Insättningsgarantisystemen bör ta hänsyn till eventuella tidigare erfarenheter från verkliga fall. Denna tidsram kan variera beroende på vilket scenario/vilken åtgärd som används. Den relevanta utgångspunkten för att kvantifiera den tid som förflutit beror på den tillämpliga nationella ramen. Denna utgångspunkt kan bland annat vara en begäran från kreditinstitutet, den utsedda myndigheten eller tillsynsmyndigheten.

4.90 När insättningsgarantisystem rapporterar om indikatorerna i33 och i37 bör de rapportera en kvalitativ poäng som anger om åtgärderna genomfördes inom den tillämpliga tidsfristen, tillsammans med en motivering av den kvalitativa poängen, och rapportera den tid som krävs och den tidsfrist som gäller för testet (kvantitativ). Insättningsgarantisystemen bör också rapportera från vilken utgångspunkt den tid som förflutit bedöms och skälen till att man väljer denna utgångspunkt. Vid rapportering av indikator i38 bör insättningsgarantisystemen ange om (mot bakgrund av erfarenheter från verkliga fall eller för beredskapsändamål) förfaranden som införts i enlighet med nationella bestämmelser för att identifiera en potentiell köpare som kan ta över de överförda garanterade insättningarna.

4.91 När insättningsgarantisystemen rapporterar om indikatorerna i34, i35, i36 och i38 bör de rapportera en kvalitativ poäng som åtföljs av en motivering av den kvalitativa poängen.

Andra tillämpliga indikatorer

4.92 Utöver de särskilda indikatorer som anges i punkt 4.84 bör insättningsgarantisystemen använda följande indikatorer, som också är tillämpliga för test av deras återbetalningsfunktion.

4.93 Insättningsgarantisystemen bör använda följande indikatorer för att testa sin förmåga att bidra till resolution: i5, i6, i7, i8, i28, i29, i30 och i31.

4.94 Vid tillämpningen av dessa indikatorer för detta ändamål bör insättningsgarantisystemen beakta att ett insättningsgarantisystems bidrag till resolution kan behöva genomföras inom en kortare tidsram än den tillämpliga period som föreskrivs för att göra det återbetalningspliktiga beloppet tillgängligt för insättare.

4.95 Vid tillämpning av indikatorerna i6 och i7 bör insättningsgarantisystemen bedöma om den extra personalen, budgeten och andra resurser är tillräckliga för att de ska kunna bidra inom en tidsram som är förenlig med resolutionsförfarandena. Insättningsgarantisystemen bör samarbeta med resolutionsmyndigheterna för att fastställa denna tidsram, som kan variera beroende på scenario och resolutionsverktyg.

4.96 Insättningsgarantisystemen bör tillämpa indikator i8 endast om de använder andra it-system än dem som används inom ramen för deras återbetalningsfunktion. Vid tillämpning av indikator i8 bör insättningsgarantisystemen bedöma säkerheten i de it-system som är avgörande för att i god tid bidra till en resolution.

- 4.97 Vid tillämpningen av indikator i28 bör insättningsgarantisystemen beakta de nationella rättsliga, avtalsmässiga eller lagstadgade bestämmelser (i förekommande fall) som rör insättningsgarantisystemets styrnings- och beslutsprocess som är specifik för ramen för bidrag till resolution.
- 4.98 Insättningsgarantisystemen bör använda följande indikatorer för att testa sin förmåga att förhindra fallissemang: i5, i6, i7, i8, i28 och i29.
- 4.99 Vid tillämpning av indikator i6 bör insättningsgarantisystemen bedöma om den befintliga personalen är tillräcklig för att kvantifiera kostnaderna för insättningsgarantisystemets ingripanden i enlighet med artikel 11.3 i direktivet om insättningsgarantisystem.
- 4.100 Vid tillämpning av indikator i7 bör insättningsgarantisystemen bedöma om den extra personalen är tillräcklig för att kvantifiera kostnaderna för insättningsgarantisystemets ingripanden i enlighet med artikel 11.3 i direktivet om insättningsgarantisystem.
- 4.101 Insättningsgarantisystemen bör tillämpa indikator i8 endast om de använder andra it-system än dem som används inom ramen för deras återbetalningsfunktion. Vid tillämpning av indikator i8 bör insättningsgarantisystemen bedöma säkerheten i de it-system som är avgörande för kvantifieringen av kostnaderna för insättningsgarantisystemets ingripanden i enlighet med artikel 11.3 i direktivet om insättningsgarantisystem.
- 4.102 Vid tillämpningen av indikator i28 bör insättningsgarantisystemen beakta de nationella rättsliga, avtalsmässiga eller lagstadgade bestämmelser (i förekommande fall) som rör insättningsgarantisystemets styrnings- och beslutsprocess som är specifik för att förhindra fallissemang.
- 4.103 För att testa sin förmåga att förhindra fallissemang kan insättningsgarantisystemen också tillämpa indikatorerna i30 och i31 på frivillig basis, i enlighet med tillämpliga nationella bestämmelser.
- 4.104 Insättningsgarantisystemen bör använda följande indikatorer för att testa sin förmåga att bidra till insolvensförfaranden: i5, i6, i7, i8, i28 och i29.
- 4.105 Vid tillämpning av indikator i7 bör insättningsgarantisystemen bedöma om den extra personalen är tillräcklig för att kvantifiera kostnaderna för insättningsgarantisystemets ingripanden i enlighet med artikel 11.6 i direktivet om insättningsgarantisystem.
- 4.106 Insättningsgarantisystemen bör tillämpa indikator i8 endast om de använder andra it-system än dem som används inom ramen för deras återbetalningsfunktion. Vid tillämpning av indikator i8 bör insättningsgarantisystemen bedöma säkerheten i de it-system som är avgörande för kvantifieringen av kostnaderna för insättningsgarantisystemets ingripanden i enlighet med artikel 11.6 i direktivet om insättningsgarantisystem.

- 4.107 Vid tillämpningen av indikator i28 bör insättningsgarantisystemen beakta de nationella rättsliga, avtalsmässiga eller lagstadgade bestämmelser (i förekommande fall) som rör insättningsgarantisystemets styrnings- och beslutsprocess som är specifik för ramen för bidrag till insolvensförfaranden.
- 4.108 För att testa sin förmåga att bidra till insolvensförfaranden kan insättningsgarantisystemen också tillämpa indikatorerna i30 och i31 på frivillig basis, i överensstämmelse med tillämpliga nationella bestämmelser.

Extra stressscenarier och ytterligare indikatorer

Extra stressscenarier

- 4.109 Insättningsgarantisystemen bör överväga att lägga till ytterligare en nivå av komplexitet och stress i ett eller flera av kärntesterna, genom att till det valda kärntestet lägga till ett "särskilt" scenario med allvarliga problem avseende driftskontinuitet eller yttre omständigheter som skulle medföra extra stress för ett insättningsgarantisystem att utföra sina funktioner.
- 4.110 En icke uttömmande förteckning över exempel på sådana scenarier omfattar följande: flera utbetalningar från insättningsgarantisystem samtidigt, ekonomisk stress och ingen förmåga att avveckla eller anskaffa medel på marknaden, it-relaterade/operativa problem vid insättningsgarantisystemet eller ett fallerat kreditinstitut, externa omständigheter som påverkar insättningsgarantisystemets verksamhet, såsom en epidemi/pandemi, strömavbrott, internetstörningar och strejk. Insättningsgarantisystemen bör vid rapportering till EBA beskriva testutformningen och det valda scenariot.
- 4.111 Vid tillämpning av ett sådant scenario med extra stress bör insättningsgarantisystemen använda följande indikator.

i39: Insättningsgarantisystemens förmåga att hantera problem med driftskontinuitet eller yttre omständigheter som skapar extra stress när de utför sina funktioner (kvalitativ).

Initiativyttrande, självutvecklade områden och indikatorer

- 4.112 Ett insättningsgarantisystem kan – på frivillig basis – ta fram ytterligare indikatorer på eget initiativ för att bedöma andra områden än dem som ingår i riktlinjerna. Ett insättningsgarantisystem kan lägga till sådana ytterligare indikatorer för aspekter som insättningsgarantisystemet anser vara relevanta vid bedömningen av dess kapacitet och som bedöms under den tillämpliga stresstestcykeln. Detta är ett frivilligt alternativ. Syftet med detta alternativ är att ge insättningsgarantisystemen flexibilitet att testa och rapportera om de aspekter som ett insättningsgarantisystem anser vara relevanta för sin situation. Införandet av sådana områden i de stresstestrappporter som lämnas in till EBA ger EBA och andra insättningsgarantisystem insyn i sådana aspekter för framtida inbördes utvärderingar.

4.113 När insättningsgarantisystem rapporterar om sådana indikatorer bör de rapportera en kvalitativ poäng, åtföljt av en motivering av den kvalitativa poängen och, i tillämpliga fall, kvantitativ information.

Riktlinje 5: Kvalitativ bedömning av testresultaten och insättningsgarantisystemens motståndskraft

Bedömningssystem för enskilda indikatorer

5.1 Insättningsgarantisystemen bör använda följande bedömningssystem när de bedömer sin motståndskraft med avseende på de olika indikatorer som ingår i dessa riktlinjer.

5.2 Då stresstesterna har två syften, att bedöma insättningsgarantisystemens motståndskraft och att identifiera brister eller "förbättringsområden" för att förbättra insättningsgarantisystemens system, förväntas och välkomnas att insättningsgarantisystemen identifierar områden som kan förbättras när de genomför stresstestövningarna. Därför bör insättningsgarantisystemen, när de tillämpar enskilda indikatorer, rapportera en kvalitativ poäng från följande olika kategorier.

- 1) Insättningsgarantisystemet har identifierat inga eller ett litet antal områden som behöver förbättras, och sådana områden kommer sannolikt inte att påverka insättningsgarantisystemets förmåga att utföra sina uppgifter enligt villkoren i direktivet om insättningsgarantisystem.
- 2) Insättningsgarantisystemet identifierade ett betydande antal förbättringsområden, men sådana områden för förbättringar kommer sannolikt inte att påverka insättningsgarantisystemets förmåga att utföra sina uppgifter enligt villkoren i direktivet om insättningsgarantisystem, eftersom sådana brister till exempel är isolerade och/eller lätt kan åtgärdas vid fallissemanget.
- 3) Insättningsgarantisystemet identifierade ett litet antal förbättringsområden, men sådana områden för förbättringar skulle påverka insättningsgarantisystemets förmåga att utföra sina uppgifter enligt villkoren i direktivet om insättningsgarantisystem (insättningsgarantisystemet bör därför ange vilka åtgärder som har vidtagits eller planeras inom en nära framtid och eventuella resultat av uppföljningstester).
- 4) Insättningsgarantisystemet identifierade ett betydande antal förbättringsområden, och sådana områden för förbättringar skulle påverka insättningsgarantisystemets förmåga att utföra sina uppgifter enligt villkoren i direktivet om insättningsgarantisystem (insättningsgarantisystemet bör därför ange vilka åtgärder som har vidtagits eller planeras inom den närmaste framtiden och eventuella resultat av uppföljningstester).

5.3 De kvalitativa betygen bör kompletteras med kvantitativ utveckling och förklaringar som motiverar det rapporterade resultatet när så begärs i rapporteringsmallen.

Från individuella indikatorer till insättningsgarantisystems motståndskraft avseende fullgörande av dess rättsliga funktioner

5.4 Insättningsgarantisystemen bör använda följande bedömningssystem när de bedömer sin motståndskraft med avseende på de rättsliga funktioner som bedöms i kärntesterna.

5.5 Insättningsgarantisystemen bör, för varje kärntest, rapportera huruvida de själva bedömer att de är "tillräckligt motståndskraftiga" eller "inte tillräckligt motståndskraftiga".

- "Tillräckligt motståndskraftig" innebär att insättningsgarantisystemet kan fullgöra den funktion som anförtrots i enlighet med direktiven 2014/49/EU och 2014/59/EU och som har bedömts med hjälp av ett relevant kärntest.
- "Otilräcklig motståndskraft" innebär att insättningsgarantisystemet inte kan fullgöra den funktion som anförtrots i enlighet med direktiven 2014/49/EU och 2014/59/EU och som har bedömts med hjälp av ett relevant kärntest.

5.6 Insättningsgarantisystemen bör komplettera denna bedömning med förklaringar som motiverar rapporterat resultat.

5.7 Om ett insättningsgarantisystem har ett rättsligt mandat att utföra en viss uppgift enligt direktivet om insättningsgarantisystem, men inte har genomfört ett visst kärntest som är tillämpligt på insättningsgarantisystemet, bör insättningsgarantisystemet rapportera detta genom att fylla i "område som inte testats" i det relevanta fältet i rapporteringsmallen och förklara varför området inte bedöms.

Bedömningssystem för övergripande motståndskraft

5.8 Insättningsgarantisystemen bör använda följande bedömningssystem när de bedömer sin övergripande motståndskraft.

5.9 Insättningsgarantisystemen bör rapportera huruvida den övergripande motståndskraften avseende att uppnå dess fullständiga rättsliga mandat är "tillräckligt motståndskraftig" eller "otillräckligt motståndskraftig":

- "Tillräckligt motståndskraftig" innebär att insättningsgarantisystemet kan fullgöra alla de funktioner som det har anförtrots i enlighet med direktiven 2014/49/EU och 2014/59/EU.
- "Otilräcklig motståndskraftig" innebär att insättningsgarantisystemet inte kan fullgöra minst en av de funktioner som det har anförtrots i enlighet med direktiven 2014/49/EU och 2014/59/EU.

5.10 Insättningsgarantisystemen bör komplettera denna bedömning med förklaringar som motiverar rapporterat resultat.

Riktlinje 6: Instruktioner för rapportering till EBA

- 6.1 Om möjligt bör rapporteringsmallen inkludera resultaten från minst en stresstestcykel som genomförts fullt ut av insättningsgarantisystemet.
- 6.2 Insättningsgarantisystemen bör rapportera den information som anges i bilaga 1 till EBA senast det datum som EBA i förekommande fall ska tillkännage vid planering och genomförande av inbördes utvärderingar. Inför den andra inbördes utvärderingen, som ska offentliggöras av EBA senast den 16 juni 2025, bör insättningsgarantisystemen rapportera sina resultat till EBA senast den 16 juni 2024. När det gäller de senare stresstest- och rapporteringscyklerna kommer EBA att tillkännage datumet för nästa rapporteringsfrist i EBA:s senare inbördes utvärderingar eller på annat sätt.
- 6.3 Insättningsgarantisystemen bör använda den rapporteringsmall som anges i bilaga 1 och de överföringskanaler som tillhandahålls av EBA för rapportering.
- 6.4 Insättningsgarantisystemen bör följa dessa instruktioner när de fyller i rapporteringsmallen:
- Insättningsgarantisystemen bör ge en kvalitativ poäng (1–4) för varje indikator (kvalitativ), tillsammans med en motivering av den kvalitativa poängen. I tillämpliga fall bör insättningsgarantisystemen också tillhandahålla kvantitativ information för att motivera betyget och tillhandahålla jämförbara uppgifter för framtida inbördes utvärderingar (kvantitativ).
 - När kvantitativ information krävs utöver en kvalitativ poäng bör insättningsgarantisystemen följa instruktionerna i riktlinjerna och rapporteringsmallen, till exempel när det gäller måttenheter.
 - Om ett insättningsgarantisystem inte bedömer ett visst område bör insättningsgarantisystemet ange detta genom att fylla i ”område som inte testats” i det relevanta fältet i rapporteringsmallen. Insättningsgarantisystemen bör dessutom inkludera en skriftlig förklaring som beskriver varför ett visst område inte bedömts.
 - För SCV-filtester, vid rapportering av antalet enskilda institut som testats, gäller att om ett insättningsgarantisystem har utfört flera SCV-filtester för ett kreditinstitut, räknas detta som ett unikt institut.